

KAAG NIEUWS

▶ December 2025 | Nr. 649

JEUGDZEILEN TIKTOK HIT

WEDSTRIJDZEILEN GEANALYSEERD
EEN MEMORABELE NAJAARS ALV
SLOEPENMONSTERTOCHT

KWV De Kaag

Kan jouw merk nóg scherper?

Doe onze **Brand Potential Check** en ontdek hoe jouw merk nóg sterker kan worden in positionering, marketing en communicatie.

Samen koers zetten richting een sterker merk?
Maak kennis bij ons in Amsterdam of op De Kaag,
eventueel gewoon bij u aan boord. Bel Arjan Leest:
06 22 43 96 40 of mail naar arjan@cogonez.nl

cogOnez
creative intelligence

5

Voorwoord

Voorzitter Jaap Smit is nu ruim zes maanden in functie. In deze 6 maanden is er veel veranderd. Het bestuur wil een gezamenlijk clubgevoel stimuleren.

36

Onbegrijpelijke ideeën.

Een reflectie over de door het Watersportverbond voorgenomen verhuizing van het wedstrijd- en trainingscentrum.

62

50 jaar Ynglingzeilen

Team Heukling vaart 50 jaar samen, in dezelfde boot. De Yngling met het groene dek, wat is hun geheim?

inhoud

VOORWOORD	5
ALV	7
EVEN VOORSTELLEN: ROBERT OOSTHOEK	8
EVEN VOORSTELLEN: MICKEY POSTMA	8
IN MEMORIAM: GREET TIMS	10
GREAT RIVER RACE	12
WEDSTRIJDZEILEN	16
JOPPERACE	20
INTERVIEW MAX BLOM	22
VRIJWILLIGERSDINER	28
JENEVERBOOM	30
VAN DE HAVENMEESTER	30
CHEQUE VAN SCHIPHOLFONDS	31
HAVENBORREL	31
LUCAS ELDERHORST	32
ONBEGRIJPelijke IDEEËN	36
JEUGDZEILEN	38
NAKAAG	40
LIWWADSTER RONDJE	42
ZILVEREN KAAGBEKERS	45
SILVERRUDDER	46
MONUMENTENDAG	50
WERK IN UITVOERING	52
SLOEPENTOCHT	56
MPM	58
TEAM HEUKLING	62
KAAGBUSINESS	66
ADMIRAL'S CUP	68
ROND EN PLAT	76
8 UREN VAN DE KAAG	78
HAVEN IN DE WINTER	80
COMBI KAAG	81
COASTAL-CLINIC	82
KERSTDINER	84
KAAGWEEK	89
COLUMN	90
TARIEVEN	91
ADVERTEREN	91
WOORDZOEKER	92
KLAVERJASSEN	93
KERST- EN NIEUWJAARSGROET	93
JAARKALENDER	94
PERSONALIA	94

COLOFON

Uitgave van Koninklijke Watersport
Vereniging De Kaag in Warmond

Redactie:

Gerrit Kranenburg-Marijt, Arjan Leest,
Pauline de Zwart, Esther van Loenen

Vormgeving:

Sefia Ontwerpers - www.senaontwerpers.nl

Drukwerk:

De Toekomst - www.detoekomst.nl

Omslagfoto:

Nova Schiferli

Kopij voor blad en website:

redactie@kwvdekaag.nl

Havenkantoor/secretariaat:

Kaagstraat 1, 2361 KM Warmond
telefoon: 071 - 3010035
email: secre@kwvdekaag.nl
website: www.kwvdekaag.nl
bankrekening: NL22 RABO 036 7702 894

Havenmeester:

Onno Kreeft

email: havenmeester@kwvdekaag.nl
Kaagsociëteit/Haven Kaagsociëteit:
telefoon: 071 - 5018222
Sweilandpolder 8, 2362 AG Warmond
(voor navigatie Zijldijk 11)

Bestuur:

Jaap Smit: voorzitter@kwvdekaag.nl

Esther van Loenen-Kraus:

secretaris@kwvdekaag.nl

Henriette Visser-Padt:

penningmeester@kwvdekaag.nl

Maurice van Kleef:

algemenezaken@kwvdekaag.nl

Marieke van Schie-Stevens:

societeit@kwvdekaag.nl /
evenementen@kwvdekaag.nl

Martijn Vintges:

roeien@kwvdekaag.nl

Robert Oosthoek: jachthaven@kwvdekaag.nl

Pieter Modderman: jeugd@kwvdekaag.nl

Huib de Haer: zeilen@kwvdekaag.nl

Ereleden:

Lies Eichhorn, Jan Bart Lucas,
Pieter Heerema, Jan Willem van Weezenbeek,
Gerrit Kranenburg-Marijt, Max Blom sr.

Vertrouwenspersoon:

Rolf de Vriend:

vertrouwenspersoonkwvdekaag@gmail.com

Openingstijden

Het secretariaat is geopend op maandag,
donderdag en vrijdag van 8.30 uur tot 12.30 uur
en van 13.00 tot 17.00 uur.

▶ **AANLEVEREN KOPIJ VOOR
VOLGEND KAAGNIEUWS:**
Sluitingsdatum: 22 februari 2026
Verschijningsdatum: 2 april 2026

Voorwoord

Tijdens de ALV van 27 november namen wij afscheid van Rob Brinkel als bestuurslid na zeven mooie jaren waarin hij veel voor onze vereniging heeft kunnen betekenen.

Ik leerde Rob kennen op 24 april 2020. Je zult je afvragen waarom ik dat nog zo goed weet, welnu het was de dag waarop ik de eer had de gerenoveerde Kaagsociëteit te (her)openen na een grondige verbouwing en modernisering. De herinnering is zelfs zichtbaar in de zwarte herdenkingssteen die ingemetseld is op de hoek bij het kantoortje van de havenmeester.

Het was een bescheiden bijeenkomst waarbij de weinige aanwezige mensen waaronder enkele bestuursleden, de architect en de aannemer met de nodige onderlinge afstand het glas hieven en een enkel woord spraken. Het was immers midden in de coronaperiode en er gold een lockdown.

Rob heeft in die verbouwing een grote rol gespeeld en het resultaat mag er zijn. Dat geldt ook voor zijn inspanningen bij het grondige onderhoud en vernieuwingen in de beide havens in Warmond. Ik heb hem leren kennen als een man van de details die geen half werk duldde en altijd gaat voor kwaliteit. Hij was gek op borden, van die mooie houten borden met gouden letters met een 'koninklijke uitstraling'. We zijn immers niet voor niks de Koninklijke Watersportvereniging De Kaag! Een beetje allure kan geen kwaad. In die zeven jaar heeft hij zijn kennis en kunde op het gebied van vastgoed en onderhoud op uitstekende wijze ingezet voor onze vereniging en daar past een royaal woord van dank voor! Rob, ik heb je maar kort meegemaakt in het bestuur, maar

het was een plezier om met je te werken. Voor zijn grote verdiensten hebben wij Rob tijdens de ALV de zilveren van Hoolwerffpenning uitgereikt.

Het vertrek van de één betekent de komst van een ander..... daarom heet ik namens ons allen Robert Oosthoek van harte welkom als bestuurslid en opvolger van Rob Brinkel. We hopen ook van zijn kennis en kunde op het gebied van gebouwen en onderhoud te mogen genieten in de komende jaren!

In de afgelopen maanden hebben diverse ontmoetingen van bestuursleden van verschillende watersportverenigingen plaatsgevonden. Het is een goede zaak om elkaar op te zoeken en ervaringen, - en zo nodig zorgen -, met elkaar te delen. Wat dat laatste betreft zijn de gesprekken over zeilen en jeugd van belang en de noodzaak om watersportevenementen aantrekkelijk te houden en waar nodig aantrekkelijker te maken. Het is al eerder gememoreerd, de 'funfactor' is van belang naast het sportieve karakter van deze evenementen. Het zal ongetwijfeld onze gedachten en gesprekken voor een groot deel bepalen in de komende tijd. Naast deze zorg zien we dat bij ons en collega-verenigingen het roeien een flinke groei doormaakt. Dat is een mooie ontwikkeling en vraagt tegelijkertijd aandacht om het gezamenlijke clubgevoel te bevorderen en te bewaken. Zeilen en roeien zijn twee verschillende disciplines met een 'eigen publiek en tradities', de zeiler vaart doorgaans solo of met een kleine bemanning op zijn eigen schip, de roeier vaart met een team in een boot van de vereniging, de zeiler is vaak een dag op pad en eindigt

bij de Kaagsociëteit (wat overigens ook vaak geldt voor de motorbootvaarders onder ons), de roeier max. twee uur en drinkt een biertje bij het Lichthuys en keert huiswaarts. Twee disciplines maar beiden met de liefde voor het water en lid van dezelfde vereniging. Laten we ervoor zorgen dat we elkaar weten te vinden en dat gezamenlijke clubgevoel kunnen stimuleren in de komende tijd. We zullen daar in het bestuur ook onze gedachten over laten gaan. Het zou mooi zijn dat die verbinding ook zichtbaar kan worden in de toekomstige watersportevenementen die wij als vereniging organiseren!

Voor nu: we gaan de winter weer in. Voor velen betekent dat: de boot weer ingepakt en wachten tot het voorjaar. Maar niet voor de zeilers van de winterwedstrijden. Zij zullen een aantal zondagen weer uitvaren en de strijd met elkaar aangaan. Dank aan de organisatoren van deze winterwedstrijden en allen die ervoor zorgen dat boeien gelegd worden, rescueboten bemand zijn en de wedstrijdleiding verzorgen. Een goede wintermatch toegewenst!

Ik wens u het goede toe voor de komende tijd, inspirerende kerstdagen, een goede jaarwisseling en we treffen elkaar weer in het nieuwe jaar!

Jaap Smit
Voorzitter

design
digital
learning
print
sign
promo

Het beste voor je merk

Echt laten zien wie je bent, maakt je merk sterk. Wij halen graag het beste uit je organisatie naar boven via een **slimme merkstrategie**, **krachtige communicatiemiddelen** en **opvallende campagnes**. Dat doen we met enthousiaste expertise, resultaatgerichte daadkracht en oog voor **duurzaamheid**.

Loosdrechtseweg 198, 1215 KD Hilversum
+31 35 720 06 00 • info@detoekomst.nl • detoekomst.nl

de toek•mst
het beste voor je merk

mas interieur
MEUBELS • ARCHITECTUUR • STOFFERING

MAS staat voor Meubels, Architectuur en Stoffering

MAS biedt ruim 400M² wooninspiratie op een prachtige locatie aan de Frederikstraat 565 te Den Haag.

In dit mooie winkelpand presenteert MAS een unieke selectie designmeubels, verlichting, vloerkleden en raambekleding. MAS als het gaat om persoonlijk interieuradvies

maar ook MAS als het gaat om complete stoffering, het maken van een lichtplan of interieuraccessoires. Beleef MAS, bezoek onze winkel en ontdek hoe wij u MAS kunnen bieden.

Tot ziens tot MAS!

FREDERIKSTRAAT 565 • 2514 LR DEN HAAG • T: 070 345 09 03 • E: WINKEL@MASINTERIEUR.NL • WWW.MASINTERIEUR.NL

MET HET VASTGOED KOMT HET VAST GOED!

EEN MEMORABELE NAJAARS ALV

Het was weer tijd voor de traditionele Najaars ALV bij KWV De Kaag op donderdagavond 27 november. Voorzitter Jaap Smit zorgde meteen al voor een verrassende opening door een gedicht voor te dragen van de moderne schrijver A.I.

Naast de gebruikelijke zaken zoals de begroting 2026 en het vaststellen van contributies en liggelden, stond er deze avond iets bijzonders op het programma. We namen namelijk afscheid van Rob Brinkel, die zich jarenlang heeft ingezet als bestuurslid Jachthavens en opstellen. Het stokje werd overgedragen aan Robert Oosthoek.

Rob keek in zijn afscheidsspeech met trots terug op zeven bewogen jaren. En

dat mag ook wel, want er is heel wat bereikt: van de verbouwing van onze prachtige Kaagsociëteit tot de flinke opknappbeurt van alle drie de havens. Ook het jeugdhonk kreeg een make-over en het jollenveld werd eindelijk gelegaliseerd.

Maar Rob zou Rob niet zijn als hij niet ook naar de toekomst keek. Zijn advies? Ga voor kwaliteit en durf te investeren! Marcel van Dijk pakte deze handschoen direct op met een prachtige presentatie over hoe de havens Oost en West er over 20 jaar uit zouden kunnen zien. Een van Rob's hartenwensen is nog wel om de Kaagsociëteit beter bereikbaar te maken voor fietsers, die nu nog afhankelijk zijn van Van Schie Watersport en de omliggende boeren.

Als dank voor zijn tomeloze inzet speldde voorzitter Jaap Smit de Van Hoolwerffpenning in Zilver op Rob's revers - een welverdiende onderscheiding!

De avond werd afgesloten met de uitreiking van de kampioenspenningen en een levendige rondvraag. Het laatste woord was aan ere-lid Max Blom, die het bestuur bedankte en hen op het hart drukte vooral door te gaan op de ingeslagen weg. Zijn speciale aandacht ging daarbij uit naar de jeugd - want zij zijn immers de toekomst van onze mooie vereniging. ◀

Gerrit Kranenburg-Marijt

ROBERT OOSTHOEK

BESTUURSLID JACHTHAVENS

Mijn naam is Robert Oosthoek en ik ben geboren en getogen in Den Haag. Sinds het prille begin van mijn leven ben ik gek op de Kaag en alles wat met watersport te maken heeft.

Vanaf mijn jeugd kom ik al op De Kaag. Eerst met mijn ouders in een sloep, later zeilles gekregen in een Optimist en gevaren in een Vaurien. Vervolgens veel plezier en sensatie gehad met een grote Rib en tegenwoordig, nu mijn leven in een rustiger vaarwater is gekomen, een sloep voor het gezin.

Mijn dochters en zoon heb ik bijna vanaf hun eerste uur ook meegenomen het water op en zijn idolaat van watersport. De passie van mij is dus al doorgegeven aan de volgende generatie.

In mijn zakelijk leven ben ik al ruim 20 jaar ondernemer in onroerend goed en investeer ik met name in woningen en winkels. Mijn ervaring hierin kan ik mooi gebruiken om beide jachthavens, alsmede de Kaagsociëteit goed te laten onderhouden en verder te verbeteren. De kwaliteit en mooie uitstraling die mijn voorganger Rob Brinkel heeft neergezet, wil ik naar een nog hoger niveau tillen en proberen alles verder te optimaliseren voor de vereniging De Kaag.

Robert Oosthoek

MICKEY POSTMA

NIEUWE HAVENMEDEWERKER

Vanaf 5 januari zult u een nieuw gezicht zien op de havens. Mickey Postma komt ons team versterken. 7 november '25 heeft Mickey in het bijzijn van de secretaris het contract getekend. Mickey stelt zich kort aan u voor.

Hallo allemaal,

Ik ben Mickey, geboren en getogen in Warmond en iemand die zich het liefst buiten bezighoudt. Vanaf januari kom ik Onno versterken op de haven, iets waar ik enorm naar uitkijk. Het voelt voor mij als een logische plek: water, boten en buitenwerk zijn dingen waar ik altijd energie van krijg.

Naast mijn werk ben ik vrijwilliger bij Brandweer Warmond en maak ik graag muziek — vooral drums en basgitaar. Sinds juli dit jaar ben ik getrouwd, ik woon met heel veel plezier mijn hele leven al in Warmond.

Ik heb zin om aan de slag te gaan en iedereen te leren kennen op de haven.

Mickey Postma

Afscheid van een Zeilvrouw en alleskunner

Dit in memoriam is geschreven door een goede zeilvriend van Greet Tims. Greet Tims heeft veel voor de vereniging gedaan. Ze gaf instructie bij de mina-cursus, heeft verschillende ontwerpen gemaakt voor de Kaagbordes en schreef mooie verhalen in Kaagnieuws 631 (een leven lang herinneringen aan de Kaag) en 632 (de oorlogsjaren in een tjalk op de Kaag).

Greet Tims

Op 13 september is afscheid genomen van Greet Tims door haar kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen. Haar laatste vaartocht was in de afgetuigde jol 277 die door genodigden werd overladen met bloemen. Een overzicht van al haar verrichtingen en uitspraken werden uitgesproken en op foto en video getoond.

In 1938, op 13 jarige leeftijd, zeilde ze de Nakaag in de B-klasse en won ze de hoofdprijs in de vorm van een Scheeps Koekoek (dakraam op een boot die open kan). Later zeilde ze voor en in de oorlog in de A-klasse met veel succes. Er werd nog veel gereefd gezeild en in 1942 won ze tijdens de 25ste Kaagweek nog een zilveren beker, in 1943 tijdens de laatste oorlogswedstrijden waren de prijzen kartonnen opdrukjes met vermeldingen. Al haar prijzen zijn in een rijk gevulde prijzenkast verzameld. Tijdens de oorlog ging ze naar de HBS en heeft ook steno geleerd. Op 15 september 1945 schreef ze zich in

voor de tandartsopleiding in Utrecht. In april 1948 slaagde ze als een van de eerste vrouwelijke tandartsen, en begon ze als schooltandarts, daarna opende ze in 1949 haar eerste praktijk aan de Walenburgerweg in Rotterdam. In 1952 werd de jol 277 verkocht en werd de aandacht op de kinderen gericht. In 1956 werd de Negen, een mahoniehouten marineschip uit de oorlog, gekocht. Het wedstrijdzeilen was weer mogelijk en in 1960 met de jol 468 en in 1962 met de teruggekochte 277 werd de familie Plantenga-Tims Nederlands kampioen op de Westeinder plassen.

Daarna in 1965 een oud Veerhuys in Poederloijen gekocht waar Frans een antiekzaak begon. In 1970 werd nog een project aangeschaft: de Sparkle, een oude klipper, na een jaar hard werken, met de jol 277 weer naar wedstrijden. In 1975 inmiddels gescheiden op het Kaagdorp een

huis aan het water gekocht. In die tijd ontmoette ze kunstschilder Poppe Damave, waarbij ze op cursus ging in Haarlem. Dit resulteerde in totaal 1500 werken bestaande uit etsen, aquarellen en olieverfschilderijen. Veel van haar werken hebben als onderwerp de zeilerij, havens en landerijen. Met haar tweede man Rutger stelde ze haar werken op de Hiswa in de RAI tentoon. In 1988 stopte ze na 40 jaar haar tandartsenpraktijk. De kleinkinderen en kinderen komen 's zomers zwemmen en 's winters schaatsen bij haar op de Kaag.

Met haar HUMPY, een polyester kruiser, bezoekt ze weer de wedstrijden en na 60 jaar, 1998, word ik als bemanning bij haar met gereefd zeil tweede tijdens de Kaagweek. In 2001 ontmoet ze, nadat Rutger is overleden, een andere jollenzeiler, Leo Verweij (jol 123). Voor Leo verhuisde ze naar Notter waar hij een boerderij bezat, alle verfspullen en etspers verhuisden

mee. De boerderij wordt opgepimpt, een rieten dak vernieuwd en bossen en landerijen onderhouden. Wegens de omvang van het werk werd in 2017 besloten naar Hoevelaken te verhuizen dicht bij haar kinderen. Intussen wordt ze ook overgrootmoeder, en komt Leo te overlijden. Als laatste blijft ze actief op de computer en produceert 3 boeken over haar levensgeschiedenis, over al haar schilderwerken en als laatste het geschreven dagboek van haar moeder welke ze met foto's en krantenartikelen verrijkt.

Ze hield er van zaken af te ronden, 100 jaar was haar niet gegeven maar wel 99 jaar en 9 maanden.

Haar motto was: **"Kan niet bestaat niet!"**

Vaarwel Greet

Een zeilvriend uit Kaagdorp

EEN KRONIEK VAN ONVERWACHTE DAADKRACHT:

DE KAAGER GIGMEN ROEIEN DE GREAT RIVER RACE IN LONDEN

Zo'n tien jaar lang waren we een doodnormale roeigroep. Iedere dinsdagavond roeiden we anderhalf tot twee uur in een Pilot Gig, ergens op of rond de Kagerplas. Meestal serieus – althans, in theorie – maar vaak was het ook een gezellige vaartocht met een riem in de hand. Het ging om bewegen en kletsen, niet om prestaties. Kortom: een heel gewone roeigroep.

En lid vergat steevast de agenda in te vullen, kwam te laat, of allebei. Een ander was een wandelende encyclopedie van bootjes en vaarregels. Weer een ander wist na al die jaren nog steeds niet hoe je een

boot moest vastbinden. Sommigen waren luid aanwezig, anderen hielden zich vaak stil. Als de Kaagsociëteit of een andere kroeg open was, namen we halverwege een drankje – anders na afloop in 't Lichthuys. De gesprekken gingen over roeibootjes, zeilbootjes, het weer en... de eeuwige zoektocht naar de optimale Gig-roeitechniek. Die we overigens nooit oefenden, laat staan uitvoerden.

We konden roeien hoor, ieder voor zich. Maar een team? Laten we eerlijk zijn: we waren roeiers, maar vooral aardige roeiers.

Toch knaagde er iets. Stiekem wilden we meer. Andere teams van de vereniging waagden zich aan buitenlandse tochten of zelfs heuse wedstrijden. Partners van ons kwamen terug van

roei-avonturen in Venetië, Parijs of Londen – glunderend, vol verhalen. En ja, ook wij spraken er vaak over: "Moet je dit filmpje van die race zien! Geweldig, daar moeten wij ook een keer aan meedoen!" Het standaard einde van zo'n gesprek: "Ja, top plan, dat moeten we echt doen!" En dan... gebeurde er niets. Helemaal niets.

Het was een soort traditie geworden – elke dinsdag opnieuw dat dagdromen over buitenlandse glorie. Maar tussen droom en daad zaten we knus in een sloep op de Kaag. Roeiers waren we, aardige roeiers.

Tot eind 2024 een nieuw groepslid met een concreet voorstel kwam. "Zullen we de Great River Race 2025 in Londen gaan roeien?" Klassieke reactie: "Ja, top plan, dat moeten we zeker doen!"

“**En natuurlijk dachten we allemaal: Lief dat hij het probeert, maar hij weet duidelijk nog niet hoe dingen hier werken.**”

En natuurlijk dachten we allemaal: "Lief dat hij het probeert, maar hij weet duidelijk nog niet hoe dingen hier werken."

Daar vergisten we ons in. In maart 2025 kwam het bericht: "Mannen, de inschrijving is gelukt. Neem vrij, want op zaterdag 20 september roeien we in Londen. De vrijdag ervoor vertrekken we om vijf uur 's ochtends. Ik maak wel een taakverdeling en draaiboek. Fijn dat we allemaal meedoen!" Zelfs toen drong het niet echt door. We maakten wat grapjes over extra trainingen, Engels bier en ontbijtspek. Maar een serieuze voorbereiding? Ach. Roeiers waren we, en nog steeds vooral aardige roeiers.

Eind augustus 2025 veranderde er wel wat. De dinsdagavondroeitochten kregen een nieuw soort gesprek.

◀ Klaar voor vertrek

▼ Gezonde spanning

Opeens stond 'het team' centraal. Zonder ellenlange vergaderingen werd er een bus geregeld, onze Gig 'Nerissa' gereserveerd, en de shuttletrein naar Folkestone geboekt. Teamkleding werd ontworpen (inclusief modieuze hoedjes), supplementen werden ingeslagen alsof we de Olympische Spelen ingingen, een playlist werd samengesteld voor in de boot, en een slaapplek op een toplocatie in Londen werd geregeld (die meer dan geweldig was – maar daarover verder geen details, want 'What happens on Eel Pie Island, stays on Eel Pie Island').

Zelfs de achterlichten van de boot-trailer werden de avond voor vertrek nog geoptimaliseerd. Alles voor de prestatie. We werden zowaar een team – maar ja, nog steeds wel van aardige roeiers.

▲ Richting de Tower Bridge

▲ Team Kager Gigen

En alsof dat allemaal nog niet ambitieus genoeg was, kreeg een van ons het lumineuze idee om op de heenweg een heuse teambuildingsoefening te lanceren:

Stap 1: Doen alsof je je paspoort bent vergeten.

Stap 2: Het team als een kip zonder kop laten zoeken.

Stap 3: Uit de bus stappen, de trein terug naar Nederland nemen.

Stap 4: Het team in collectieve paniek achterlaten.

Stap 5: Zelf relaxed naar Londen vliegen en later weer aansluiten. Briljant.

Daarnaast had hij – moderne sportpsychologie next-level – geregeld dat we later die dag samen uren in de rij mochten staan voordat we konden inkranen. Alles optimaal gepland, alles

▼ Nerissa op de trein

“
We waren geen
aardige roeiers
meer. We waren
Gigmen..

voor het groepsgevoel.

We werden een echt team van roeiers – zij het nog steeds met een glimlach. Aardige roeiers, maar wel met stiekeme ambitie.

En toen, op zaterdag 20 september, stonden we aan de start van de Great River Race. En dáár, op de Thames, gebeurde het onverwachte: we transformeerden definitief. We waren geen aardige roeiers meer. We waren Gigmen. Met een topsportmentaliteit die ons zelf verbaasde.

In 2 uur en 56 minuten roeiden we ruim 21,6 mijl (bijna 35 kilometer). We passeerden 28 bruggen en andere iconische Londense highlights – Tower Bridge, Big Ben, Houses of Parliament, London Eye. Maar geen van ons heeft er iets van gezien. We keken niet op of om. We waren volledig gefocust op het

ritme van de slag en de bevelen van de stuur. We wisselden posities volgens een strak schema, alsof we nooit iets anders hadden gedaan.

Het resultaat? 75ste van alle 267 teams. 7de van de 35 polyester Pilot Gigs. En 17de van alle 66 Pilot Gigs. Een uitslag waar aardige roeiers trots op zouden zijn.

Maar wij zijn geen aardige roeiers meer. Op de terugweg ging het alleen nog over verbeterpunten voor een

volgende wedstrijd: een strakker trainingsschema, een gladder boegoppervlak, lichtere passagiers (vrijwilligers?), betere startpositie om onderweg minder gehinderd te worden. De toon is gezet. De lat ligt hoog. De blik is vooruit.

Ofwel: u bent gewaarschuwd. Wij Gigmen zijn nu een écht team van roeiers. En we zijn niet meer aardig. Nooit meer. ◀

DIT FILMPJE GEEFT EEN GOEDE INDRUK VAN DE GREAT RIVER RACE 2025. BIJ 3.49 MINUTEN KOMT TEAM GIGMEN IN BEELD.

Dit stuk is gebaseerd op 70 jaar ervaring met wedstrijdzeilen en zijn specifieke kennis van de Regenboogklasse. Het is geschreven voor het Regenboogmagazine maar is zeker ook onverkort van toepassing op andere klassen.

WAT IS ER AAN DE HAND MET WEDSTRIJDZEILEN IN NEDERLAND?

(en wat betekent dit voor de Regenboogklasse)

Jaarlijks, een week voor het begin van de Kaagweek, vindt al decennialang het Kaagdiner plaats. Op die avond schuiven bestuurders van “De Kaag”, Voorzitters van de grote (Koninklijke) verenigingen, bestuursleden van het Verbond, lokale bestuurders en alumni van “De Kaag” zelf aan voor een diner in De Koepel van de Kaagsociëteit. Dit jaar waren er ongeveer net zoveel deelnemers aan het diner als boten aan de start van de ooit zo grote Kaagweek. Reden genoeg voor de Voorzitter van “De Kaag” om de gasten uit te dagen het woord te voeren en een visie te geven

op wat naar hun idee de oorzaak van de razendsnelle terugloop in aantallen deelnemers aan de traditionele zeilenvenementen is. (nb. Bij het naderen van de 100ste Kaagweek, een aantal jaren geleden, heb ik voorgesteld, omdat ik de ontwikkelingen zag aankomen, om na de grootse prijsuitreiking, op de hoek van de Lakerpolder een gigantisch, zwaar gesponsord vuurwerk af te steken met als apotheose een tekst “Dit was het dan”, maar dat terzijde)

In algemene zin waren alle sprekers het erover eens dat het kennelijk onvoldoende lukt om nieuwe jeugdige zeilers de sport binnen te halen en aan het bedrijven van de sport te verbinden voor een langdurige periode. Het Verbond heeft er zelfs een hele commissie voor opgetuigd, maar die is niet verder dan – vooralsnog - vergaderen gekomen.

Niet duidelijk werd wat voor de terugloop dan precies de redenen zijn. Gebrek aan tijd? Geen ouderlijke ondersteuning? Te duur? Te ingewikkeld?

De enige die naar mijn mening in de gaten had wat het probleem is was Max Blom die sprak over het ontbreken van de “Funfactor”. Het moet snel, spectaculair en makkelijk toegankelijk en er moet meer te beleven zijn.

Daar nader je, volgens mij, de kern van het probleem met het wedstrijdzeilen op de manier die ik – en met mij vele duizenden- ons hele leven op de plassen gekend hebben.

Verkeert het Nederlandse wedstrijdzeilen in een crisis? Het antwoord is zowel bevestigend als ontkennend.

Ontkennend in die zin dat we op Olympisch – en internationaal niveau gigantisch scoren. Er is daar aanwas van onderaf, er is toekomst!

Helaas onttrekt dit zich aan de directe waarneming van het grote publiek. Sedert het verkwanselen van de speciaal

daartoe ontwikkelde foto- en video- genieke venue Regatta Centre in Medemblik gelegen aan de fantastische baai van Medemblik voor een obscuur stuk water aan de verkeerde kant van het IJ-meer (als het daar zo heet?) bij (of all places) Almere is het verkeerd gegaan.

Waarom is het overambitieuze WK gehouden in Scheveningen? (Alleen omdat de Gemeente Den Haag spon-sorde?) De publiciteitswaarde en daarmee de publieksaandacht voor onze schitterende sport is hierdoor in ons land tot vrijwel nul gedaald. Het topzeilen is een elite op zich geworden. We kennen misschien een paar namen maar weten meestal niet eens welke gezichten daarbij horen.

Topzeilen moest om Olympisch te blijven geschikt zijn voor TV. De inkomsten daaruit zijn essentieel voor de ISAF (?) dus moest het snel en simpel. Op- en neerbanen en binnen 30 minuten. Ondanks dat begrijpt het grote publiek er nog steeds geen jota van.

Dit soort zeilen kan in Nederland maar op een zeer beperkt aantal meren puur en alleen door de vorm van het water. De Westeinder en Braassem lenen zich er mogelijk voor mits er geen andere klassen op het water willen zijn. Ongetwijfeld zijn er in Friesland ook wateren waarop het kan, maar daar zit men (nog) met vloten van 30- en 22 kwadraten, Flitsen en Larken etc. Maar be prepared: daar gebeurt vrijwel alles 10 jaar later.

Terug naar “onze” manier van wedstrijdzeilen: Hoe kwam ik erin terecht? (en velen met mij). Ik werd aan de Kralingse Plas geboren en mijn vader was (43 jaar de baas van de RZV). Hij en zijn drie broers waren allemaal (Jollen)zeilers. Ik vond het prachtig (tot mijn verbazing mijn broer en zus niet zo) en dus ging ik al spoedig bemannen in Jollen en Pluizen en na veel overredingskracht kreeg ik naderhand een Vrijheid waarin ik hele zomers het wedstrijdcircuit afging.

› Behalve wedstrijden op Kralingen en Hillegersberg gingen we naar Reeuwijk, Braassem, Westeinder, Kaag en Loosdrecht. We deden dat voornamelijk met vele anderen over het water en overnachtten in tentjes. Braassem, Kaag en Loosdrecht organiseerden wedstrijdweken, die feitelijk een dag of vijf duurden. Zo bracht je een zomervakantie door en met jou vele honderden. Die vele honderden waren ook hele gezinnen: een moederschap met daaromheen een grote boor voor vader en kleinere boten voor kinderen. Het was dus een manier om de hele vakantie met het gezin door te brengen.

“De Braassem- en Loosdrechtweken zijn gesneuveld, zelfs de Sneekweek is gehalveerd en de Kaagweek staat onder druk.

De welvaart steeg en men moest meer.. De Braassem- en Loosdrechtweken zijn gesneuveld, zelfs de Sneekweek is inmiddels gehalveerd en de Kaagweek verkeert in kritieke toestand. Een uitzondering is het weekend van de Vrijbouter op Loosdrecht. Wij noemen dat het “Heineke-effect”. Ik weet uit eigen ervaring hoe dat werkt..

Ik bleef na mijn actieve periode in de sport (ik kon niets anders) en ging in besturen en wedstrijdorganisaties en heb dat een jaar of 25 gedaan.

Zoals gezegd: ik heb dit zien aankomen maar kritieke toestand betekent nog niet dat we ophouden met zeilwedstrijden, in tegendeel: we moeten door, maar anders.

Zo maar wat ideeën:

- Kijk eens wat je op 't Joppe kunt doen met foilen. (indertijd waren er iedere zondag 100 surfers).
- Maak van het Valken lange afstand weekend weer een echt evenement.
- Als je de Jeneverboom met een dag uitbreidt kan je er ook een bemanningswedstrijd (Gerhard Potma beker) en dameswedstrijd (J.J.van der Veldebeker) in organiseren. We zouden zelfs Holland-Friesland in dat weekend kunnen doen. We noemen dit het “Rob de Kraa Memorial event”.
- Revival van het NRE (als gesuggereerd door Jaap Smit tijdens het Kaagdiner) De Hink-Stap-Sprong: er zijn zeilers die beschikken over een Regenboog, een Pampus en een Finnjol: In iedere boot worden 2 starts gedaan. Kom je zelf een boot van een klasse tekort dan moet daarin voorzien worden.
- Verzin voor de 55 Finnjollen een speciale competitie met daaromheen een sociaal programma.
- Met Pinksteren hebben we al decennia een groot evenement voor de Jollen.

Wedstrijden voor 49-er en de FX versie

daarvan lijken mij niet goed mogelijk op het Kaagwater.

Zo, dat was een uitleg en een aanzet, hebben we geen Verbondscommissie voor nodig.

Maarr.. “De Kaag” heeft ook instroom nodig. Daarover heb ik al jaren ideeën die nooit zijn overgenomen door de daarvoor verantwoordelijken. Zeilen en hockey liggen maatschappelijk gezien op hetzelfde niveau. Begin met de start van opleidingen naar haven Oost te verplaatsen. Kinderen kunnen daar op eigen gelegenheid gemakkelijk naartoe, zoek contact met de grote Oegstgeester hockeyvereniging LOHC en (een aantal) scholen in Oegstgeest. Bied aan om op woensdagmiddagen (buiten het hockeyseizoen) introductiemiddagen tot zeilen te verzorgen. Sleep de kids naar 't Joppe dan wel water voor de sociëteit en nodig de moeders uit voor een wijntje op het terras van de Sociëteit, laat ze zien hoe gezellig het allemaal is. Bijna zeker weten dat we volgend jaar 800 deelnemers hebben aan Kaagculinair.

Nu specifiek over onze Regenbogen: Ik ben in wat cijfers over de laatste jaren gedoken en kom tot een aantal conclusies:

Er zijn sedert het begin in 1917, 158 zeilnummers “uitgegeven”. Bij 7 nummers heeft om enige reden nooit een boot gehoord. Dan resteren nog 151 zeilnummers die ooit gebruikt zijn. Van dat aantal zijn, zo ver ik het kon terugleiden, 32 nummers gesloopt of verbrand. We houden dan nog 119 nummers over. Volgens het Verbond zijn er op dit moment 89 geldige meetbrieven. Dat zou betekenen dat er nog 30 Regenbogen, in welke staat dan ook, ons onbekend zijn?

Voor het doel van dit verhaal richten

we ons in eerste instantie op het aantal schepen met meetbrieven. Dat zijn er 89 die wedstrijd mogen zeilen. Op basis van de sheet “Jaarprijs 2024” kom ik tot de conclusie dat daar, na aftrek van dubbeltellingen, 77 zeilnummers aan wedstrijden hebben deelgenomen. Echter, de harde kern bestaat uit ongeveer 34 zeilnummers die het meest aan de start verschenen zijn.

Dit betekent volgens mij dat er groei in het gemiddeld aantal deelnemers mogelijk is, mits de evenementen toegankelijker, socialer en klantvriendelijker worden. Daarover handelde het eerste deel van dit verhaal.

Het tweede gaat over boten met een meetbrief die nooit meer starten of slechts zeer zelden. Ook hier liggen mogelijkheden:

Je zou kunnen overwegen om een competitiesysteem te ontwikkelen waarin bepaalde boten in de A-klasse starten en beginners in de B. Je introduceert vervolgens een promotie/degradatie systeem. Ik denk dat dit drempelverlagend kan werken en daardoor meer boten met grotere regelmaat aan de start doet komen.

Hoe bereiken we de jeugd die spanning, sensatie en snel wil?

We moeten veel beter uitleggen wat het is om met een Regenboog te varen: het is geen boot voor oude mannen, het is een enigszins overtuigende racemachine die ook bij licht weer sneller gaat dan de meeste boten. Het is keihard werken om de boot de baas te blijven, een start met 20 en meer bogen is een onvergetelijke belevenis. (Ooit in 2007 heb ik op de Kaag 67 bogen in één start weggedaan, dat vergeet ik nooit meer). Kijk om je heen en zie wie er een jaar of 17/18 zijn en in Ilcas of Fevas varen en laat ze bemannen. Dat laatste hebben de meesten nog nooit gedaan omdat ze

opgroeien in de Optimist. Ze kunnen dan ervaren hoe belangrijk dat is en, als ze als stuurman misschien geen toekomstige kampioenen zijn, ze toch heel veel plezier aan het wedstrijdzeilen kunnen ontlennen.

We kunnen ook speciale wedstrijden organiseren waarbij we de kinderen doelbewust uitnodigen.

Kortom: er zijn naar mijn idee talloze mogelijkheden om de huidige impasse zowel voor verenigingen als voor de klassen te doorbreken.

Maar om wedstrijden goed te doen verlopen heb je Race Officials nodig en ook daaraan is er een tekort. Jongens en meisjes die met snelle boten boeien willen leggen zullen we altijd kunnen vinden, denk ik. Race Officials die wedstrijden kunnen organiseren en

(bege)leiden is een ander verhaal. Uit mijn jarenlange ervaring als wedstrijdorganisator en – leider weet ik dat een wedstrijdleader alleen goed zal kunnen functioneren als hij (zij) zelf jarenlange zeilwedstrijdervaring heeft. Ik heb heel veel uitsluitend theoretisch opgeleiden ten onder zien gaan.

Om aan voldoende gekwalificeerde Race Officials te komen is overleg met wedstrijdzeilers (binnen je eigen vereniging) nodig. Om in de toekomst goed bezette wedstrijden te houden die ook nog de zo gewenste Funfactor (dixit Max Blom) hebben is overleg met de zeilers nodig.

Samen kunnen wij het “ouderwetse” wedstrijdzeilen op onze plassen weer een duw in de goede richting geven. ◀

Wim van 't Hoogerhuys

STRIJDEN OP HET JOPPE

Het wordt al bijna een traditie: de Jopperace waar alle typen roeiboten van de vereniging met elkaar strijden om de eer. Op zondag 19 oktober organiseerde team 'Kaagschuim' het evenement voor de tweede keer, en zoals het bij dat team past: het gaat om meedoen, niet om winnen. Al is er aan het eind wel een uitslag. En een verrassing, zelfs voor het 'Kaagschuim'!

Vijf Coastalteams, drie Gigteams en twee Whaler-teams verzamelen zich op Koudenhoorn op een wel hele frisse zondagochtend. Er ligt een ambitieus programma klaar: drie wedstrijden van elk 2,4 kilometer in een driehoek over het Joppe. Daarbij moeten twee boeien gerond. De Whalers vertrekken tegelijkertijd maar de Gigs en Coastals gaan met een paar minuten ertussen, zodat ze niet in de knel komen bij die boeien.

Op tijd klaarliggen bij de startlijn valt met de wind niet altijd mee, maar tijdwaarnemer en starter Michiel Warmelink en Ton Haverkort hanteren het soepel. Lig je al eerder klaar, dan

toeteren ze je gewoon weg. Ieder team gaat ervoor. Voor de Coastals is het nog iets spannender want de meeste teams hebben nog geen wedstrijdervaring en zelden een boei gerond. En er zijn best wat golven.

Na de eerste wedstrijd popelt iedereen om meteen aan de tweede te beginnen, maar er moet meer gebeuren. Na de koffiepauze met heerlijke appeltaart wordt de tweede Coastal van de vereniging gedoopt: Victress is de naam, vrouw die overwint. Jan van Griethuizen mag de naam onthullen en wijst de aanwezigen er nog maar eens op dat we het mooiste roeiwater van Nederland hebben, ook voor Coastals! Hij bedankt ook Hélène van Berge

Henegouwen voor haar inzet bij de bouw van de Coastaltak.

Na drie wedstrijden is er de finale, en het leuke is dat er een Whaler, een Gig en een Coastal tegen elkaar strijden. Michiel heeft een formule bedacht om de uitslag uiteindelijk eerlijk te bepalen. De Coastals doen er tussen de 10 en 12 minuten over, de Gigs en Whalers 13 of 14 minuten. In de ene boot zitten vier roeiers, in de andere 6 of 8. Reken dat maar uit!

Voor de uiteindelijke prijsuitreiking vertrekken we eerst met alle boten en een vlonder met biertafels, banken en een partytent, naar haven Oost. Het Coastal-studententeam Dolfijn in

de Odyssee gaat er met de eerste prijs vandoor, dan volgt Gig voor mekaar in de Nerissa. Kaagschuim in de Voorbijganger wordt derde.

Roeicommissaris Martijn sluit de prijsuitreiking af met een verrassing. Namens de roeicommissie introduceert hij een nieuwe prijs: Roeiteam van het jaar. En die gaat, hoe kan het ook anders, naar de mannen van het

'Kaagschuim' voor hun voortdurende inzet om de band onder roeiers te verstevigen. Dan gaat het niet alleen om de organisatie van de Jopperace, de Sloepentoertocht, of hun jarenlange hulp bij de Kaagrace, maar ook om de memorabele Friese Roeidriedaagsen in eerdere jaren. 'Kaagschuim', het wordt gewaardeerd, bedankt! ◀

Addie de Moor

SCAN DE QR-CODE VOOR HET VERSLAG OP YOUTUBE

MAX BLOM,
OUD VOORZITTER,
ERELID

HET LAATSTE WOORD

Ruim 6 maanden geleden droeg Max Blom de voorzittershamer over aan Jaap Smit. De laatste keer dat wij Max op een podium zagen was tijdens de 103e Kaagweek waarbij hij werd verrast door burgemeester Carla Breuer met de woorden: "Het heeft zijne majesteit behaagt u te benoemen als Ridder in de Orde van Oranje-Nassau!" Hoe gaat het nu met Max? Hoe kijkt hij terug op 7 jaar voorzitterschap en hoe ziet hij de toekomst voor de watersport en De Kaag?

Max, naast je ere lidmaatschap van De Kaag, werd je recent benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau. Wat betekent deze erkenning voor jou?"

"Deze onderscheiding kwam als een complete verrassing tijdens de 103e Kaagweek, juist op het moment dat ik de 'Zilveren Starttoren' zou uitreiken. Het is een grote eer dat deze oorkonde niet alleen mijn werk voor KWV De Kaag erkent, maar ook bijna vijftig jaar betrokkenheid bij de Nederlandse wedstrijd-zeilsport. Het voelt als een waardering voor alle projecten waar ik met zoveel passie aan heb mogen werken, van de Solo, Cadet, Laser, J2 en O-Jol Klasse-Organisaties, tot aan United 4 Sailing en het Watersportverbond."

"De Como Century Challenge werd genoemd als een van je meesterwerken. Kun je daar wat meer over vertellen?"

"Dat was inderdaad een bijzonder project waarbij we in 2017 maar liefst 42 Regenbogen, 130 deelnemers met ca. 50 man aanhang naar het Comomeer in Italië hebben gebracht ter gelegenheid van het honderdjarig bestaan van de Regenboogklasse. Het was een enorme logistieke uitdaging, maar het laat zien wat je kunt bereiken als je een duidelijke visie hebt en die weet te combineren met daadkracht. Het was een van die projecten die bewijzen dat je met de juiste mensen en de juiste instelling heel ver kunt komen, het was onvergetelijk."

“
De watersport
heeft mij zoveel
gegeven, dat ik
altijd heb
geprobeerd
om dat ook
weer terug te
geven aan de
gemeenschap.

Terug naar De Kaag, wat beschouw je hier als een van je meesterwerken?

Eigenlijk en zonder te overdrijven was het een lange aaneenschakeling van bijzondere evenementen en belevenissen.

Als je het dan toch over specifieke "meesterwerken" (klinkt wel heel heftig) dan is dat de totale ommekeer binnen de vereniging. We kwamen uit een moeilijke periode met een aangetaste cultuur, sfeer en achterstallig onderhoud, als je nu rondloopt op onze vereniging bekruipt je een gevoel van trots. We horen weer bij de mooiste verenigingen van het land waarbij de havens vol liggen en de in het Kaagnieuws gepubliceerde bladzijden met tientallen nieuwe leden alles zegt over waar we staan, de kroon op jarenlang hard werken.

Burgemeester Breuer noemde jou een 'verbinder en visionair'. Hoe kijk je daar zelf tegenaan?"

"Ik geloof sterk in het verbinden van mensen en het creëren van kansen. Of het nu gaat om het ondersteunen van jong zeiltalent bij United 4 Sailing of het professionaliseren van onze vereniging - het gaat altijd om mensen samenbrengen en alles gezamenlijk naar een hoger niveau tillen. De watersport heeft mij zoveel gegeven, dat ik altijd heb geprobeerd om dat ook weer terug te geven aan de gemeenschap."

Laten we terugblikken op jouw 7 jaar voorzitterschap en hoe dat begon.

"Je spreekt over een 'heftige start' van jouw voorzitterschap. Kun je beschrijven hoe je die eerste periode hebt ervaren?"

"Het was inderdaad een turbulente beginperiode. We begonnen met een vrijwel compleet nieuw bestuur/team, wat achteraf ook weer een voordeel bleek. We kozen bewust voor een

“ Het respect voor elkaar en de gezamenlijke drive om de vereniging vooruit te helpen, maakte dat we als team zeer effectief konden opereren.”

› compact team, zelfs met dubbelrollen, mede omdat niet iedereen stond te trap-pelen om in die periode bestuurlijk bij te dragen. We wilden een 'lean and mean' aanpak met grote slagkracht. Er lag een enorme waslijst aan uitdagingen: de sfeer moest verbeterd worden, de sport-faciliteiten aangepakt, er waren zorgen over de jeugdafdeling, groot onderhoud en verbouwingen waren hard nodig, er waren kwesties met de pachter, de financiën vroegen aandacht en we zagen de watersportcultuur veranderen. We waren relatief onervaren en werden in het diepe gegooid, wel hadden we de volledige steun van de ALV, wat cruciaal was voor ons succes.”

“De verbouwing van de Kaagsociëteit viel samen met de Corona-periode. Hoe heb je deze dubbele uitdaging aangepakt?”

“Dit was een van de zwaarste periodes

gedurende mijn voorzitterschap. De combinatie van een grote verbouwing tijdens Corona was een ware beproe-ving. We moesten creatief zijn in onze aanpak. We werkten met aanne-mers die zich buitengewoon hebben ingezet om alles op tijd af te krijgen. We communiceerden via de bekende speciale informatie filmpjes om leden op de hoogte te houden en richting te geven aan het beperkte verenigings-leven. De officiële heropening moest noodgedwongen online plaatsvinden, wat een bijzondere ervaring was. Maar uit deze donkere periode kwam ook iets moois: we kregen er een levendige Finn-zeilersgroep bij, en bijna zelfs een nieuwe kano-afdeling. De crisis dwong ons tot snelle acties en aanpassingen, wat uiteindelijk heeft geleid tot een moderne Kaagsociëteit die klaar is voor de toekomst.”

“Wat was het geheim achter de succes-volle samenwerking in het bestuur?”

“Het meest bijzondere was dat we in zeven jaar tijd geen enkel bestuurlijk conflict hebben gehad. Elk besluit werd unaniem genomen, wat zeer bijzonder was. Niet dat we het altijd direct met elkaar eens waren, maar we hadden een cultuur ontwikkeld waarin steek-houdende argumenten en wederzijds respect altijd belangrijker waren dan emotie of politiek. Als één bestuurslid het even niet aankon, sprongen anderen direct bij. Deze onderlinge steun was hartverwarmend en typisch 'Kaagwaardig'. We waren ambitieus en pakten een enorme lijst aan taken en nieuwe plannen op. Het respect voor elkaar en de gezamenlijke drive om de vereniging vooruit te helpen, maakte dat we als team zeer effectief konden opereren.”

“Wat was jouw drijfveer voor het verbinden van verschillende groepen?”

“De essentie van een vereniging is het verenigen van mensen. We zagen dat er verschillende groepen binnen de club waren die relatief los van elkaar opereerden. Neem bijvoorbeeld de roeiers, een groep die ik aanvankelijk minder goed kende maar die vol energie en enthousiasme bleek te zitten. We hebben bewust geïnvesteerd in het verbinden van deze groepen,

bijvoorbeeld door de samenwerking tussen de roeiers en de motorboot-club bij de Kaagraces. We hebben de roei-afdeling geprofessionaliseerd met Coastal roeien en nieuwe faciliteiten, wat resulteerde in officiële aansluiting bij de Roeibond. Ook de motorbootclub heeft een vaste plek in onze jaarka-lender. Deze diversiteit maakt onze vereniging sterker en levendiger.”

“Welke aanpassingen waren en zijn het meest cruciaal voor de toekomst van De Kaag?”

“We hebben ingezet op verschillende toekomstgerichte ontwikkelingen. De omgeving van de Sociëteit is compleet getransformeerd tot een modern zeilcentrum met een uitgebreid

jollenveld, slipway en botenliften. Deze aanpassingen waren cruciaal omdat we zagen dat verenigingen op landelijk niveau een steeds belangrijkere rol gaan spelen. Met het oog op verduurza-ming en de behoefte aan 'sporten om de hoek' hebben we een goed gefacili-teerde verenigingsomgeving gecreëerd. Ook het verbouwde jeugdhonk en de nieuwe Havendag XXL zijn belangrijke initiatieven voor de toekomst. We hebben goeie banden opgebouwd met de gemeente Teylingen, wat essentieel is voor verdere ontwikkelingen. Daarnaast hebben we het roeigedeelte geprofessio-naliseerd met Coastal roeien en nieuwe faciliteiten op 'Oost'. Al deze aanpas-singen maken de vereniging toekomst-bestendig.”

Onder jouw voorzitterschap werd ook de 100ste Kaagweek gevierd, Nederlands oudste zeilweek.

“Wat was het meest memorabele moment van de 100ste Kaagweek?”

“De 100ste Kaagweek was extra bijzonder omdat we er twee jaar op moesten wachten vanwege corona. De jarenlange voorbereiding resulteerde in een onvergetelijke gouden editie. Er waren verschillende hoogtenpunten: de spectaculaire feesten, het traditionele Kaag- en zeilersdiner, een bijzonder zwemfestijn voor het goede doel, en een unieke Culinaire Cruise. De Holland-Friesland wedstrijden waren

› spectaculair, mede dankzij de nieuwe spinnakers die we via de provincie konden realiseren. Het was niet alleen een viering van onze historie, maar ook een showcase van waar we als vereniging voor staan: sportiviteit, verbinding en traditie in een modern jasje."

"Waar ben je het meest trots op?"

"Er zijn veel zaken om trots op te zijn, maar vooral de manier waarop we als team hebben geopereerd. De unanimititeit in besluitvorming, ondanks verschillende meningen en inzichten, was bijzonder. De grote verbouwingsprojecten zoals de Sociëteit en het nieuwe zeilcentrum zijn tastbare resultaten. Maar het meest trots ben ik op het team van bestuurders, medewerkers en vrijwilligers. Hun toewijding blijkt bijvoorbeeld uit de jaarlijkse persooneels- en vrijwilligersdiners, die ware feestjes waren. Ook de vernieuwingen zoals het A4-formaat Kaagnieuws, de geborduurde verenigingsvlaggen en het speciale Villeroy & Boch servies hebben bijgedragen aan de professionele uitstraling van onze club."

Tijdens het Kaagdiner voorafgaand aan de Kaagweek, gaf Jaap Smit jou het woord om enige woorden te wijden aan de toekomst van de watersport. Tijdens jouw bestuursperiode heb je meerdere malen aangegeven dat de watersport alleen kan overleven als wij de jeugd kunnen binden. Het motto "Van bezit naar gebruik" dient handen en voeten gegeven te worden. Faciliteren en anticiperen zijn hierbij kernbegrippen. Het is een vraagstuk waar ook andere koninklijke verenigingen mee worstelen.

"Je refereerde tijdens het Kaagdiner aan het zeilen van jeugd met de Lemsteraak "Philippine" van onze zustervereniging in Muiden. Wat houdt dat in? En hoe zie je hier een initiatief om jeugd aan te trekken?"

Dat initiatief in Muiden is wat mij betreft een ultiem voorbeeld hoe je jeugd met elkaar kan verbinden en de watersport laat beleven.

Meestal gaat het om leren zeilen en daarna racen rond de boeien, tijdens dat traject haken ook veel kinderen af die de lol daar minder of niet van inzien.

Een groter jacht bemannen met jeugd en jonge begeleiders brengt heel veel. Verbinden van generaties op het water, iets leren over bootonderhoud en het bemannen terwijl de zeil – vaar- en navigatieopleiding op de Kaag moet

resulteren in mooie zeilreizen naar het IJsselmeer, Wad, Scandinavië of nog verder. Het project komt qua gevoel iets dichterbij Scouting waar in Nederland meer dan 350.000 kinderen veel plezier aan beleven, wij steken het met die verenigings-aak in een KWV De Kaag-jasje.

De aanschaf van een verenigings-aak is vandaag de dag te overzien en het hele team dat aan boord zit moet meehelpen haar te onderhouden, zo leren we de jeugd ook goed voor kostbare spullen te zorgen. Er zijn daarbij ook vast ouderen onder ons die het leuk vinden om zo'n project te begeleiden en zelf ook mee

te onderhouden en zeilen. Kopij voor het Kaagnieuws is er met al die mooie reizen dan ook volop. Misschien is dit wel een mooi project waar ook Kaag-Business zich eens over kan buigen, zij hebben immers al meerdere projecten binnen de vereniging omarmt en mooi afgerond.

"Hoe zie jij de toekomst voor De Kaag en welk advies heb je voor het huidige bestuur?"

Zorg voor vertier en lol op de vereniging, het reizen en rondtrekken naar evenementen zal steeds verder afnemen vanwege beperkte tijd, hoge kosten en verduurzaming.

Ouders die kinderen begeleiden zal steeds minder voorkomen en de weekenden aan boord van het moederschap gaat ook grotendeels tot het verleden behoren. Optimaliseer de verenigingsfaciliteiten steeds verder en organiseer veel leuke korte evenementen, de Finnnen, woensdagavond-zeilen, het roeien en winterwedstrijden zijn daar nu al treffende voorbeelden van. Leden worden ook steeds meer onze "klanten".

Verder hebben wij projecten gestart om de historie van onze mooie vereniging meer in beeld te brengen. Zo zijn we recentelijk aangesloten bij het Monumentenfonds en hebben de starttoren, Koepelzaal en plantenbak die status gekregen, onze oprichter van Hoolwerff is nu de naamdrager van zijn eigen zaal en zo zijn er meer zaken te bedenken die de lange en rijke historie van de vereniging onderstrepen.

Jullie hebben inmiddels jullie koers verlegd en verblijven voor langere periodes in het buitenland.

"Zien wij Max en Alice nog terug op de Kaag?"

Jazeker! Geloof het of niet maar de zeven Kaag-bestuursjaren hebben enorme impact gehad, de hoeveelheid werk zoals wij het (deels noodgedwongen) hebben aangepakt was leuk maar ook heftig. Daarbij corona met de bedenkelijke acties rond de (nu niet meer) anonieme brieven-schrijver, de grote bouwprojecten, evenementen en ontelbare vergaderingen; de minder leuke momenten werden overigens volledig gecompenseerd door de mooiste belevenissen en eindeloze complimenten. Daarnaast en in combinatie met de werkzaamheden op het Platform Wedstrijdsport van het Watersportverbond was het allemaal mooi maar ook heel veel en intens.

Ook de ruim 40 jaar van voor het Kaagbestuur, met ons bedrijf, alle andere bestuursfuncties en evenementenorganisaties zijn vaak ten koste gegaan van een stukje aandacht thuis. Hoogste tijd om daar iets aan te doen.

De grote wens van Alice om eens lekker samen in de zon te leven komt nu in vervulling en met haar nooit aflatende steun en geduld vond ik die koersverandering meer dan terecht. Ze heeft mij zakelijk, sportief en bestuurlijk veel moeten missen en wil mij nu veel vaker in haar buurt, na al die jaren een meer dan terechte wens.

Samen met Max Jr. gaan we de wedstrijdkalender van de Regenboog 131 delen en zal ik nog regelmatig op de Kaag en andere plassen te vinden zijn. Maar mijn lieve vrouw, de kinderen, kleinkinderen en ons "nieuwe" leventje onder de zon gaan nu even voor.

Dank voor alle steun en vertrouwen, Max. ◀

Gerrit Kranenburg-Marijt

“Zorg voor vertier en lol op de vereniging.”

FOTO'S JOEP ESSER PRODUCTIONS

DANK AAN ALLE DRIJVENDE KRACHTEN ACHTER DE VERENIGING

Op vrijdag 17 oktober stond de Kaagsociëteit in het teken van waardering en gezelligheid. Tijdens het jaarlijkse vrijwilligersdiner bedankte het bestuur alle leden die zich het afgelopen jaar hebben ingezet voor de vereniging. Mooi om te zien was dat ook de jeugd vertegenwoordigd was onder de vrijwilligers. De volgende generatie die het roer straks overneemt.

Voorzitter Jaap Smit opende de avond met een warm woord van dank. Hij benadrukte hoe belangrijk de inzet van vrijwilligers is voor het succes van de vereniging: "Zonder vrijwilligers geen Kaag." "Jullie maken het verschil – op het water, op de steiger en achter de schermen."

Tijdens het diner sprak de voorzitter op

een warme en onderhoudende manier met verschillende vrijwilligers. Hij vroeg wie ze waren en wat ze doen voor de vereniging. De gesprekken leverden mooie verhalen op, vol waardering, soms hilariteit en veel applaus uit de zaal.

De sociëteit was goed gevuld en zinderde van betrokkenheid. Er werd genoten van een heerlijk diner, verzorgd door een enthousiast team onder leiding van Koen. Ook extra dank van het bestuur voor Koen voor zijn gulle bijdrage in de kosten. De aanwezige vrijwilligers vertegenwoordigden slechts een deel van de grote groep die zich het hele jaar door inzet voor de vereniging – van de roei-commissie, zeilwedstrijdcommissie, commissie jeugd en opleidingen tot de organisatie van de Kaagweek, Kaagrace, Jopperace, Kaag Cruise Culinaire en het onderhoud van boten en steigers.

Ieder jaar wordt de Vrijwilligers Bokaal uitgereikt. Een champagnekoeler, aangeboden door het Watersportverbond ter ere van de 100ste Kaagweek. Dit jaar mochten Robert Kampschreur en Frans Sluijters de prijs in ontvangst nemen voor de organisatie van het succesvolle Kaag Cruise Culinaire. Helaas kon Frans niet aanwezig zijn.

De avond werd in ontspannen sfeer afgesloten met een drankje en goede gesprekken. Als hoogtepunt kreeg iedere aanwezige vrijwilliger het fel-begeerde bordje uitgereikt – een blijvend symbool van dank en waardering voor alle inzet in het afgelopen jaar.

Tot volgend jaar! ◀

Scarlet van der Horst

[ADVERTENTIE]

DOOR WEER EN WIND EEN GOED GEVOEL

MET HET A T/M Z PAKKET VAN MAX BEHREND VERZEKERINGEN

Bij Max Behrend Verzekeringen bent u altijd goed verzekerd, zowel op het water als op het land. En het wordt nóg beter: combineer meerdere verzekeringen en profiteer van tot wel 15% pakketkorting!

Meer weten of persoonlijk advies?
Bel direct **071 30 50 250** en ontdek uw voordeel!

www.maximaal.info | info@maximaal.info

HISTORISCHE JENEVERBOOM LEEFT VOORT OP KAAGSOCIËTEIT

Een bijzonder verhaal van natuurlijk erfgoed ontvouwt zich op de Kaagsociëteit, waar een jonge telg van een historische Es een nieuwe toekomst vindt. De oorspronkelijke boom, die 70 jaar lang zijn takken spreidde voordat hij in 2021 tijdens een meistorm bezweek, leeft nu voort in een zorgvuldig opgekweekt stekje.

Tussen de heren- en dameskleedkamer wordt dit groene erfstuk met toewijding verzorgd. Het stekje, dat via een veiling door oud-voorzitter Max Blom werd verworven, groeit onder de toegewijde zorg van havenmeester Kiek, die het boompje al 2,5 jaar met Kaagwater voedt en vakkundig snoeit.

Het meest opmerkelijke aan dit verhaal is de treffende gelijkenis tussen de jonge boom en zijn 'voorouder'. Zoals het spreekwoord luidt: "De appel valt niet ver van de boom" - een waarheid die zich hier letterlijk manifesteert in de sprekende gelijkenis tussen de oude Es en zijn jonge nazaat.

Het genootschap de Jeneverboom heeft de geschiedenis van de oorspronkelijke boom zorgvuldig gedocumenteerd en is op hun website terug te vinden. Hoewel de oude boom niet meer staat, leven zijn eigenschappen voort in dit veelbelovende stekje, dat inmiddels uitgroeit tot een waardig opvolger van zijn illustere voorganger. ◀

Nieuwe stellingkast op de zeilzolder

Om alle lig/stallingsplaatshouders van de Kaagsociëteit de mogelijkheid te bieden hun zeilen op de zeilzolder te stallen is er een stellingkast gemaakt. Van belang is dat de zeilen die hier worden neergelegd voorzien zijn van je naam en telefoonnummer. De blauwe labels die je daarvoor kunt gebruiken hangen aan de voorzijde van de stelling. Alle spullen die aan het begin van volgend vaarseizoen nog niet zijn gelabeld worden van de zolder verwijderd en afgevoerd. Bekijk regelmatig de foto's op de pagina ongeregistreerde voorwerpen (scan de qr-code).

De deur naar de zeilzolder is in de winter alleen open op de dag van de winterwedstrijd. Van 1 april tot 1 oktober is de zolder dag en nacht open dus de zeilen liggen hier altijd op eigen risico. ▶

Kiek
Havenmeester Kaagsociëteit
06-15698003

KWV DE KAAG KRIJGT CHEQUE VAN SCHIPHOLFONDS

Het Schipholfonds zet zich met hart en ziel in voor een vitale en levendige gemeenschap rondom de luchthaven Schiphol. Als maatschappelijk fonds maken zij het verschil door lokale sport- en bewegingsinitiatieven financieel te ondersteunen. Vier keer per jaar biedt het Schipholfonds verenigingen, stichtingen en non-profit organisaties uit de omliggende gemeenten de kans om hun waardevolle projecten te realiseren. Of het nu gaat om een nieuw sportveld, een beweegprogramma voor ouderen of een innovatief jeugdsportproject - als het bijdraagt aan een gezondere en actievere leefomgeving voor onze regiogenoten, dan denkt het Schipholfonds graag mee. Zo bouwen zij samen aan een energieke en verbonden Schipholregio, waar bewegen en samenkomen centraal staan.

De vereniging heeft dit jaar een aanvraag ingediend voor een bijdrage aan de aanschaf van een nieuwe roeisloop, en met succes. ▶

Gerrit Kranenburg-Marijt

HAVENBORREL OP HAVEN OOST - ALTIJD EEN GEZELLIGE HAPPENING

Zaterdag 20 september was het weer zover: de traditionele havenborrel, zoals altijd op de middag voorafgaand aan de 8 Uren van de Kaag. Het was een heerlijke, zonnige dag en de sfeer zat er vanaf het begin goed in. De hapjes waren weer uitstekend verzorgd en droegen volop bij aan de gezelligheid.

Extra leuk was dat ook enkele bestuursleden langskwamen om de sfeer te proeven. Het Lichthuys werd daarbij dankbaar en intensief gebruikt - precies zoals het bedoeld is!

Noteer alvast in je agenda: **de eerstvolgende havenborrel vindt plaats op zondag 10 mei 2026.** ▶

Rien Mussert

FOTOMANON LE GUEN

HOE IS HET NU MET...

Vorig jaar sierde Lucas Elderhorst de cover van het Kaagnieuws. Hij had eind augustus 2024 de Kustzeilers 24 Uurs Zeilrace gevaren en daarbij overall gewonnen in de Tocht-klasse. Wij zijn nu een jaar verder. Hoe is het nu met Lucas?

MIJN JAAR IN DE MINI 6.50: UPDATE EN NIEUWE INZICHTEN

Beste Kaagleden, jullie kennen mij misschien nog van vorig jaar, toen heb ik mijzelf en mijn project in de Mini 650 geïntroduceerd. Nu zou ik jullie graag een update willen geven over mijn zeilavonturen met mijn Mini 6.50 prototype Boatsje. Dit jaar stond vooral in het teken van de boot klaarmaken voor grote tochten en het opdoen van veel praktijkervaring.

Afgelopen winter heb ik de boot grondig aangepakt: de romp is verstevigd op zwakke plekken, de mast heeft een nieuwe UV-bescherming gekregen en het onderwaterschip is helemaal vernieuwd. Door al dit werk aan de boot ken ik Boatsje nu door en door en kan ik zelf onderhoud en reparaties uitvoeren, wat noodzakelijk is voor deze extreme oceaanzeiler.

Dit jaar heb ik mijn eerste grote solo-race gevaren, de Trophee MAP: een 220 mijl solo race rond de kop van Brest. Door een stuurautomaat die de boot niet kon sturen onder genaker of code zero kon ik maar korte dutjes van 10 minuten nemen, wat uiteindelijk optelde tot slechts 40 minuten slaap in bijna 30 uur. Dit was fysiek en mentaal enorm zwaar, maar ik heb er veel van geleerd over

de lasten van solozeilen. Het werd me duidelijk dat ik voor langere afstanden een nieuwe, betrouwbaardere stuurautomaat nodig heb.

Eind juli heb ik een double handed race gevaren, de PURU Transgascogne, 660NM van Frankrijk naar Spanje en terug. De heenweg ging goed, al maakten we tactisch een verkeerde keuze; de snelheid was prima en we konden de boot steeds beter tunen. Op de terugweg moest de route eerst om wat eilanden bij Lorient, daarna richting Les Sables d'Olonne. Helaas viel het ons na zo'n 100NM op dat er veel water in de boot stond. Na inspectie bleek de stuurboord zwaardkast te lekken, wat lastig was omdat terugvaren alleen over stuurboord kon. Na nogmaals 100NM terugvaren werd het water steeds meer, van een half hoosblik per uur tot bijna een volledige emmer. Terug in Les Sables kregen we veel begrip van de winnende foilende boot die vlak voor ons finishte.

Terug in Nederland heb ik alles gerepareerd wat tijdens de Transgascogne kapot was gegaan, en heb ik weer double handed de 24uurs zeilrace gevaren. In deze race hebben we weer de zilveren wimpel gewonnen, wat betekent dat we weer het snelste in de ongemeten klasse waren, en dit ondanks wat problemen met de boegspriet, die lag namelijk midden in de nacht onder de boot.

Hierna ben ik begonnen met de voorbereiding voor mijn 1000NM non-stop solo kwalificatie tocht. Deze tocht loopt voor mij van Scheveningen naar Schotland en terug via Thyboron in Denemarken. Voor vertrek was ik goed voorbereid: het weer beloofde onstuimig te worden, dus ik had alle vluchthavens en weermodellen goed bestudeerd. Op de Noordzee stond bij vertrek een zeeegang van 3-4 meter en

- 20-30 knopen wind; ik voer daarom met twee reven in het grootzeil. De geleende stuurautomaat van SXT-marine electronics hield de boot goed op koers, en ik kon heel even naar binnen voor wat eten en drinken.

Daar hoorde ik ineens sterk gekraak, dus direct naar buiten om te zien wat er gebeurde. Vervolgens hoorde ik een harde krak: mijn stuurboordroer was gebroken, onderwater was er niks meer van over. Na de boot omgekeerd te hebben en weer op koers, bleek gelukkig dat er afgezien van een verloren zonnebrandtube geen andere schade was. De terugtocht verliep soepel, grotendeels hand sturend, op een iets ruimere koers en golven van achteren.

Zo'n 7NM uit de kust stuurde ik een golf af, en ineens had ik geen roerdruk meer. De boot draaide de wind door, en door

de bakstagen en kantelkiel lag de boot direct plat. Het tweede roer bungelde achter de boot; de scharnieren waren uitgescheurd. Uiteindelijk kreeg ik de boot enigszins op koers onder zeil, maar zonder roer was koers houden richting Scheveningen lastig in drie tot vier meter golven.

Direct heb ik de kustwacht en KNRM opgeroepen, die mij uiteindelijk 3-4NM uit de kust hebben opgepikt en met moeite naar binnen hebben gesleept. Dit soort momenten laten zien hoe uitdagend solo oceaanzeilen is, er kan altijd iets fout gaan, hoe goed je ook voorbereid bent. Inmiddels heb ik sterkere roeren met een sterkere ophanging aan boord om dit soort problemen in de toekomst te voorkomen.

Ik bereid me nu voor op wedstrijden in het komende seizoen, zoals de IJspiegelrace in Scheveningen. Hiermee wil ik meer ervaring opdoen, ook in shorthanded boot tot boot racen. Mijn ultieme doel is de Mini Transat te varen: een van de zwaarste solo oceaandraces ter wereld.

Om dit te realiseren moet er nog veel gebeuren, momenteel heb ik een gofundme-pagina (zie de QR-code) waarmee ik geld ophaal voor een nieuwe stuurautomaat en het complete systeem ernaast, voor maximale betrouwbaarheid aan boord. Jullie kunnen mij volgen via Facebook, Instagram en LinkedIn onder Mini Transat Boatsje of Lucas Elderhorst, en op mijn website minitransatboatsje.com. ◀

Lucas Elderhorst

Kaagleden naar Sail Amsterdam 2025

Op initiatief van de BusinessClub van KWV De Kaag (KaagBusiness) werd in samenwerking met Nautix Marina een Amsterdams dependance van de Koninklijke Watersportverenigingen gecreëerd tijdens SAIL Amsterdam 2025. Hier hebben een aantal leden gebruik van gemaakt.

DIT FILMPJE IS GEMAAKT DOOR DHR. EDUARD VAN ENGELENBURG

Onbegrijpelijke ideeën

U heeft het inmiddels misschien ook vernomen? Het Watersportverbond heeft via diverse media bekend gemaakt dat het van plan is (besloten heeft) de wedstrijd- en trainingsbasis in Medemblik op te geven en te verruilen voor (in eerste instantie) Almere en een paar jaar later Pampus-haven.

Ik acht dit een oliedom besluit en zal u trachten uit te leggen waarom ik – en met mij gelukkig vele anderen ook - die mening heb.

Lang, heel lang geleden is besloten om de nationale wedstrijdopleidingen te concentreren in Medemblik. Als uitvalsbasis daar was er het schip de Koningin Juliana. (Jan Bart Lucas kan

over deze periode boeiend vertellen).

Vanuit Medemblik organiseerde “Hollandia” al in 1963 de Finn Gold Cup. In de loop der jaren werden er in de baai van Medemblik meer en meer internationale zeilevenementen gehouden, niet alleen vanwege de organisatorische capaciteiten, maar voornamelijk vanwege het fantastische

wedstrijdwater in de Baai. Bij vrijwel alle windrichtingen konden daar 3 of 4 wedstrijdbanen naast elkaar gelegd worden en tot vrij grote windkracht was het gebied veilig en controleerbaar. Zo kwam eertijds de Spa Regatta tot stand waar de hele (Olympische) wereldtop de krachten kwam meten. Eind negentiger jaren besloot het Verbond om direct aan de baai van Medemblik in de toen ontwikkelde Marina Medemblik het Regatta Center te vestigen. Mede met particulier geld werden voor een miljoen of 10 het huidige complex en de haven ontwikkeld. De Spa Regatta veranderde na enige tijd van sponsor en dus van sponsornaam, maar het evenement op zich ging door. Jarenlang leverde “De Kaag” een compleet comité voor één van de banen en vanwege de reputatie van ons comité werden wij gevraagd om op dezelfde fantastische locatie WK’s, EK’s en NK’s en de Scandinavian Gold Cup voor de 5.5 meter te organiseren.

Internationale klassen kozen dus voor die locatie. Nog in dit jaar accommodeerde de locatie voor vele honderden Finnjollen van over de hele wereld een fantastisch evenement waarbij de Masters titel op het spel stond. Vraag het eens aan zeilers.. zij allen zullen u uitleggen dat Medemblik fantastisch is.

Een paar jaar geleden, Delta Lloyd had zijn sponsorschap voor de (top)zeilsport beëindigd, dook Allianz op als vervangende sponsor en begonnen zaken te schuiven. Er moest ineens zo nodig naar een locatie nabij Almere verhuisd

worden en de eens glorieuze wedstrijdreeks in Medemblik werd de Dutch Waterweek in (en bij) Almere. Iedereen was verbaasd.. hoezo? Waarom? Komt het door de nieuwe sponsor?? In ieder geval was de publiciteit vanaf dag 1 stukken minder dan wat we tientallen jaren gewend waren geweest.

Hiernaast was het Verbond erin geslaagd om onder voorwendsel van een ISAF-WK waarop de stad kans zou maken de Gemeente Den Haag middelen te ontfutselen voor de bouw van een topsportcentrum in Scheveningen. Dat centrum kwam er, het beloofde WK vele jaren later... veel publiciteit leverde dat niet op.

Hoe en door welk groepje zeilers dat centrum precies gebruikt wordt is mij niet helemaal duidelijk, wel staat, volgens mensen die daar verstand van hebben, vast dat het water voor Scheveningen verre van ideaal is om op te trainen. Heeft hier geld gewonnen van gezond verstand???

Maar goed, terug naar de hoofdzaak: Vaststaat dat we in Medemblik een bewezen toplocatie hebben zowel op het water als op de wal.

Almere is een alternatief dat eigenlijk op alle aspecten in het nadeel is.

- Er is geen behoorlijke infrastructuur
- Het ligt aan de verkeerde kant van het water
- Er is veel scheepvaartverkeer in het gebied

- Het waterplantenverhaal is volstrekt onduidelijk
- In Medemblik is een ervaren en volledig ingewerkte ploeg vrijwilligers aanwezig.

En dan: Almere is maar een tijdelijke oplossing. Bent u weleens in Pampushaven geweest? Daar is helemaal niets!

Resumerend: Verbond, vergeet deze ondoordachte ambities, stop deze kapitaal- en reputatievernietiging en leer van mij dat Sportsponsoring vaak uitsluitend gebaseerd is op de persoonlijke voorkeur van één persoon die toevallig bij de sponsor aan de geldla zit!

Het Verbond is een verbond van verenigingen; hopelijk staan die op om deze ontwikkeling te stoppen. ◀

Wim van 't Hoogerhuys

“
Vaststaat dat we in Medemblik een bewezen toplocatie hebben zowel op het water als op de wal.

EEN NIEUWE IMPULS VOOR HET JEUGDZEILEN IN 2026

Het jeugdzeilen staat onder druk. De instroom van kinderen loopt al jaren terug en dat zien we niet alleen op De Kaag. Het is een landelijk probleem. De oorzaken worden vaak gezocht in de concurrentie van andere activiteiten zoals hockey en gamen. Het Watersportverbond heeft zelfs een taskforce opgericht om de instroom te vergroten.

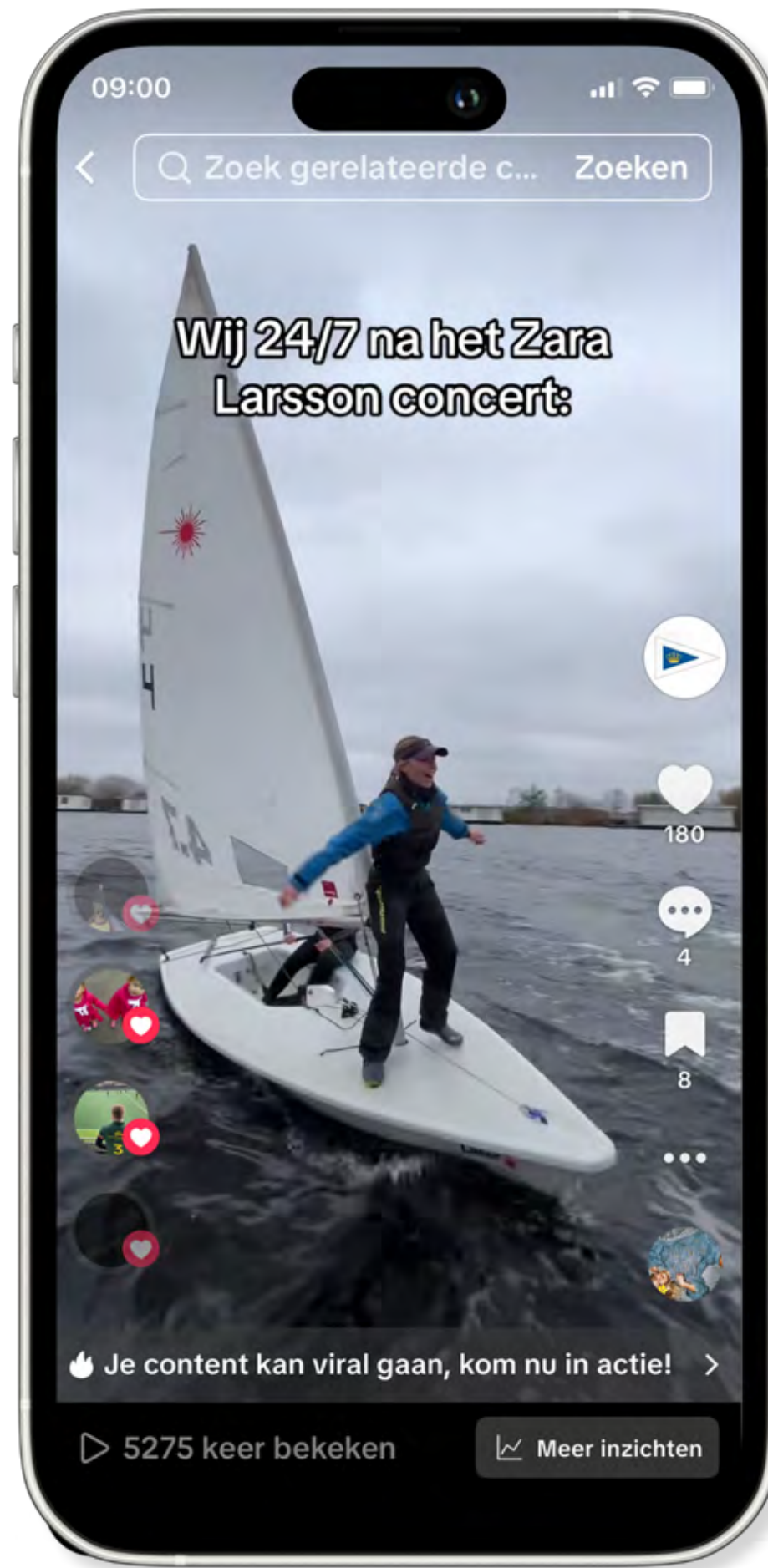

Natuurlijk is een goed les- en trainingsprogramma belangrijk, maar het is niet genoeg om kinderen de boten in te krijgen. Als we willen concurreren met alle leuke alternatieven waar jongeren tegenwoordig uit kunnen kiezen, moeten we het jeugdzeilen vooral zichtbaar en aantrekkelijk maken.

NIEUWE MARKETINGAANPAK

Daarom krijgt het jeugdzeilen op KWV De Kaag een nieuwe impuls. Samen met het bestuur, ouders, vrijwilligers en de huidige jeugd is een plan ontwikkeld om het jeugdzeilen beter zichtbaar te maken met behulp van marketing.

Op 16 november vond de eerste social media shoot plaats. Er is gefilmd met een 360-camera, een handheld camera en een drone. Het doel was om TikTok-video's te maken die jongeren enthousiast maken voor het zeilen bij KWV De Kaag. Delen van deze content worden ook gebruikt voor Instagram en Facebook om ouders en grootouders te inspireren.

De eerste TikTok-video is diezelfde dag geplaatst en al meer dan 5.200 keer bekeken. Ook zien we direct een stijging in het aantal volgers. De komende tijd worden steeds meer video's gedeeld en vanaf het voorjaar maken we nieuwe, zomerse content.

Voor het eerst starten we al in december 2025 met het promoten van de opleidingen en wedstrijden in 2026. Dat is hard nodig, want ook andere zeilscholen zijn al begonnen met hun marketingactiviteiten.

Als extra onderdeel lanceren we een nieuwe website, speciaal voor de jeugd.

Op www.zeilenopdekaag.nl staat straks het volledige aanbod aan lessen en wedstrijden.

WATERSPORT ACADEMY: ÉÉN LANDELIJKE STRUCTUUR VOOR ALLE WATERSPORTOPLEIDINGEN

Het Watersportverbond zet een nieuwe stap in de ontwikkeling van watersportopleidingen in Nederland en brengt alle opleidingen samen binnen de Watersport Academy. KWV De Kaag sluit hierbij aan met het oog op vernieuwing. ◀

Pieter Modderman
Bestuurslid Jeugd

LEES MEER OVER DEZE VERANDERING DOOR DE QR-CODE TE SCANNEN OF KIJK OP WWW.WATERSPORTACADEMY.NL.

FOTO'S JOEP ESSER PRODUCTIONS

NAKAAG

DE WIND DIE WEGBLEEF

Er zijn van die dagen waarop de natuur de toon zet, en jij als zeiler slechts figurant bent in een verhaal dat zich vanzelf schrijft. De Nakaag van 2025 was er zo één. De zon stond hoog, het water glansde als vloeibaar glas, en wie goed keek, zag hoe de boten meer dreven dan zeilden. De wind had vrijaf genomen. *“The times they are a- changing”*.

De wedstrijdleiding probeerde het nog en perste er 3 starts uit, maar iedereen wist het al: dit werd geen strijd op het scherpst van de snede. En gek genoeg – niemand leek daar echt rouwig om. Zeilvrienden haalden herinneringen op en het voelde als een reünie van een familie die elkaar al jaren kent, en die inmiddels weet dat niet alles draait om de uitslag. *“The times they are a- changing”*.

Misschien is dat wel waar de wedstrijd-zeilerij naartoe groeit: van wedstrijd

naar ontmoeting. Van prestatie naar beleving. De jongere generaties lijken minder hongerig naar medailles, maar des te meer naar betekenis. Ze willen wél zeilen — maar niet koste wat kost. Liever bewust dan bezeten, liever samen dan sneller. *“The times they are a- changing”*.

Dat roept vragen op. Wat is de Kaagweek, de Sneekweek, de Voorkaag, de Nakaag zonder die oude, vurige strijdlust? Verliezen deze evenementen daarmee niet hun ziel? Of is dit juist de natuurlijke evolutie van een traditie die meebeweegt met haar tijd? *“The times they are a- changing”*.

Misschien ligt het antwoord in de stilte van dit jaar. In het zachte klotzen van een boot die stilvalt, in het gelach dat overstemt wat vroeger gevloek zou zijn. Het hoeft tijdens de Nakaag niet altijd snoeihard te waaïen om

betekenis te hebben. Misschien is ze juist nu op haar mooist – als symbool van iets groters: de liefde voor het water, het vakmanschap van het zeilen, en de verbondenheid die generaties overstijgt. Iets wat we bijvoorbeeld terugzien in de 12-Voetsjol, niet zonder reden de klasse met de meeste inschrijvers in deze editie van de Nakaag. *“The times they are a- changing”*.

De toekomst van de Kaagweek, de Sneekweek, de Voorkaag, de Nakaag ligt wellicht niet in de kracht van de wind, maar in de kracht van de gemeenschap. In blijven samenkomen, ook als het even niet waait. *“The times they are a- changing”*.

En de uitslagen, die zijn tegenwoordig geheel geautomatiseerd terug te vinden on-the-line in Manage2Sail en dat Pietje eerder bij de X was dan Keesje, dat weten we allemaal wel. En

of de heer Musk via AI een flinke vloot op het water kan brengen krijgt hij stellig ook met een bonus van 1 biljoen niet voor elkaar. Dat zullen we helemaal zelf voor elkaar moeten boksen. *“The times they are a- changing”*.

En zo gleed de zon die avond langzaam achter de bomen, de vlaggen slap van rust, de lucht vol belofte. Weinig wind, weinig strijd — maar wél de zekerheid dat er volgend jaar weer gezeild zal worden. Misschien anders, misschien trager, maar altijd met het hart. *“The times they are a- changing”*.

Vrij naar, Bob Dylan : *“The times they are a- changing”* - 1964 ◀

Jol #186
Harm Yntema

“
Misschien anders, misschien trager, maar altijd met het hart.

‘Voorbijganger’ duidelijk een maat te groot in 't Liwwadster Rondje

Elk jaar kiest de ‘Kaagse Bluf’ een aantal mooie wedstrijden om het roeiseizoen kleur te geven. Dit jaar voor het eerst Leeuwarden. Een lekker ‘rondje’ van bijna 20 km, 21 bruggen en een schitterende omgeving. Alle ingrediënten voor succes!

Vroeg in de ochtend verzamelden we in de haven om na controle van mensen én spullen met 8 dames en 1 heer in de grote bus te vertrekken. Juist op dit soort momenten is het fijn dat de ‘Bluf’ elkaar door en door kent en met Lia en Marlies er 2 sterke invallers bij waren die moeiteloos aansloten. Er was een strikte taakverdeling: Nel het stuur, Sietse en Bernadette gezamenlijk de navigatie (schermkijken) en bankje 2 en 3 heerlijke tussendoortjes van koffie, thee en chocolade tot verse cake.

Soepel bereikten we de kranen in Leeuwarden, voorgedaan door de ‘Meiden van Staal’ die ons op de snelweg inhaalden (een voorbode). Er was geen palaver. Een lange uitputtende tekst met een afbeelding van de route moest voldoende zijn. “It die bliken net...”

De glijdende start met forse wind vroeg meteen om strak teamwerk.

Onder luide aanmoedigingen van gelegenheidsstuur Sietse schoten we uit de startblokken. Onze medestarter miste de start compleet en zo lagen we direct op een mooie voorsprong; dat gaf perspectief! Na 3 kilometer zaten de ‘Meiden’ op onze staart en werd in beide boten flink aan de riemen getrokken en aangemoedigd. Een

stevige strijd op het smalle slootje later lagen de dames verdiend voor. Centimeter voor centimeter wonnen zij terrein. Maar de ‘Bluf’ zette door: hangend, vallend, coachend, puffend en genietend in de volle tegenwind van de Bonkevaart. Aanhaken bleek voor nu net teveel in de harde wind en zo werd het lang afzien en volhouden.

En dan ineens: de binnenstad! De wind nam af, de grachten lagen er schitterend bij met grote zeilboten waar vanaf gezwaaid en aangemoedigd werd. Het tempo ging direct omhoog, strak door bochten en toen die ‘gestremde brug’. De ‘instructies’ waren vaag terwijl we in een zware strijd waren met de boot uit Amsterdam. Zonder boot voor ons moest er gekozen worden: gestremde brug of duidelijk bevaarbaar water.

Opgejaagd door Amsterdam koos onze stuur Sietse voor ‘bevaarbaar’. Twijfel vanaf moment 1 doordat het water wel erg glad was, maar Amsterdam duwde ons door: weer een brug onderdoor, weer een. Totdat ook de jagende boot doorkreeg dat ze fout zat. Snel keren dus: bak halen, stuur strijken en gaan!

Maar: de ‘Voorbijganger’ bleek een maat te groot voor dit water. Op centimeters na paste het niet. We moesten de boot uit, terugduwen, handmatig onder de brug door, korte sleep van de organisatie en toen pas draaien. Kortom: uithuilen en opnieuw beginnen.

Moedig gingen we voorwaarts en lieten de grachten weer achter ons. Moe maar in goede tred gingen we door én haalden nog enkele boten in. Een schitterende dubbele regenboog op de terugweg was een mooie troost voor ons harde werken. Want vergis je niet: het was héél hard werken. Bij de finish aangekomen was er ontlasting: wat waren wij een maat te groot! ◀

Sietse Verbeek

JACHTHAVEN LOCKHORST

WINTERSTALLING BINNEN & BUITEN
ONDERHOUD & REPARATIE
TUIGEN STAAND & LOPEND WANT
BOTENLIFT TOT 20 TON

WWW.LOCKHORST.NL

Sweilandstraat 7a Warmond
info@lockhorst.nl
071 30 10 378

E. Buyze

Polyether Bootkussens
op maat gemaakt
Keuze uit vele stalen
sterke meubelstof

Leerdoek in diverse kleuren op voorraad.

Bekleding nog goed? Kom dan even langs voor een nieuwe stevige vulling!

De winkel is geopend van woensdag tot en met zaterdag van 10:00 tot 14:00 uur

**Pr. Mariannelaan 314 bij Geestbrug
2275 BR Voorburg Tel. 070-3902826**

www.buyzepolyether.nl

ZILVEREN KAAGBEKERS UIT 1934, 1938 EN 1939

Van de heer Guus de Bode ontving Reinier de Kler (Kaaglid) een drietal zilveren Kaagbikers uit de jaren '30. Deze bekers zijn afkomstig uit de erfenis van de vader van de heer De Bode en vertelt zijn verhaal.

“Wat ik weet van mijn vader is het volgende:

Mijn vader Hans de Bode is geboren in 1921 in Yogyakarta Indonesië. Hij werd op jonge leeftijd naar Nederland gestuurd in verband met scholing. Toentertijd, waarschijnlijk op 12 jaar, gezonden met begeleiding per passagierschip.

In Nederland werd hij opgenomen in een pleeggezin, familie Versluys uit Amsterdam. Dhr Versluys heeft de Regenboog 41 aangeschaft in 1937. Waarschijnlijk voor z'n dochters Pim en Anneke, pleegzussen van mijn vader.

Zover ik weet heeft hij met beide zussen Pim en Anneke de wedstrijden gevaren. Pim was stuurvrouw aan de helmstok. Mijn vader en Anneke bemanning. Ik vermoed dat hij, waarschijnlijk als jongste, de prijzen heeft gekregen en bewaard. Na zijn overlijden, heb ik die bekers geërfd.

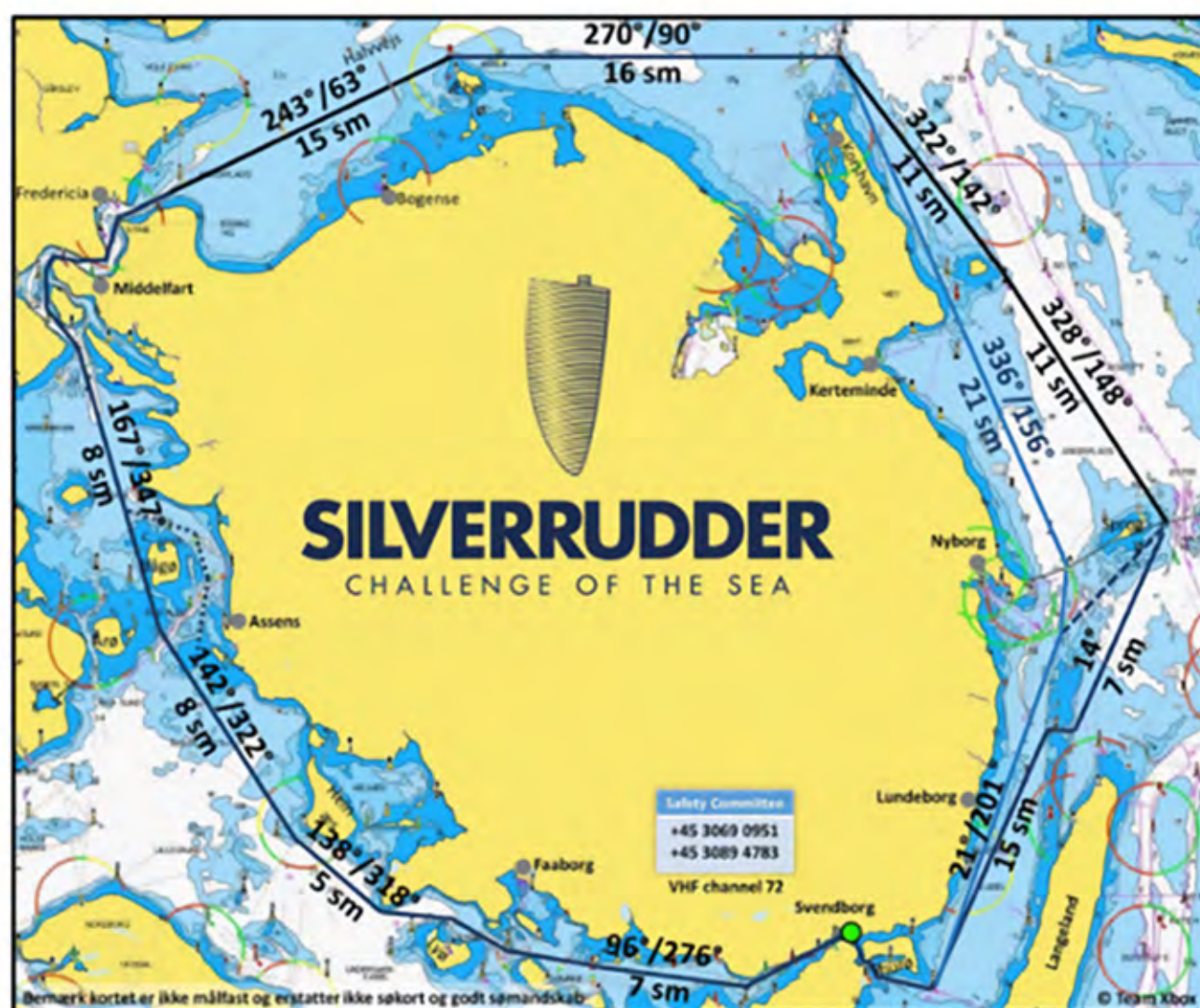
Dit is in het kort wat ik weet.” ◀

Met vriendelijke groet,

Guus de Bode

SILVERRUDDER, CHALLENGE OF THE SEA 2025

Silverrudder, challenge of the sea, is een solo zeilrace rond het Deense eiland Fyn. De start en finishplaats is Svendborg. Het rondje, veelal linksom, is minimaal 134 mijl lang en telt 4 bruggen, de Grote Belt brug, de nieuwe en oude brug in de Kleine Belt en als laatste de Svendborg brug. Op zich zijn die bruggen geen probleem. Maar er staat stroom en bij geen of weinig wind wordt het een uitdaging de bruggen te passeren. Dat de wind in de nacht wegvalt is hier zeker te verwachten. Dan wordt het halen van de finish, die sluit op zondag 12:00 uur, een echte uitdaging. Finishen bij Silverrudder is geen zekerheid, er is altijd wat.

Aan de race kunnen maximaal 450 boten deelnemen. Begin maart was de inschrijving en de 450 plekken waren in 62 minuten weg. Ik heb een inschrijving gekregen en ben op 19 september om 10:00 uur gestart.

Silverrudder kent 7 klassen, verdeeld op lengte (zie www.silverrudder.com). De miniklasse is de kleinste, van 5.49 tot 7.7 meter. Mijn ARGO 680, de Groet-yes, valt dus in deze klasse. Silverrudder kent geen handicaps. De eerste van de klasse die over de finish komt heeft gewonnen. Dit houdt in dat er extreme boten zijn en ik bij voorbaat al wist dat winnen er niet in zat. Finishen wordt beloond met een T-shirt, met de tekst 'Finisher Silverrudder 25'. Een heel duur T-shirt, inschrijfgeld is best hoog maar je krijgt er een prima georganiseerd event, door enthousiaste leden van de Svendborg zeilvereniging, voor terug. Ik heb de sfeer als zeer prettig ervaren, allemaal zeilers die gaan voor finishen en sommige ook nog voor de winst.

Silverrudder is ontstaan in 2012 toen een kleine groep Denen rond Fyn zeilden. Het is nu een groot event, dat live te volgen is op YouTube, Facebook en een tracking app (Tractrac). Er zijn ook grote

sponsoren die onder andere prijzen aanleveren voor een loting onder alle deelnemers die bij de briefing op donderdagavond plaatsvindt. Ik heb een uitgebreide set poetsmiddelen gewonnen.

Waarom de deelname aan Silverrudder? Ik vind solo of shorthanded zeilen een leuke uitdaging. Alles aan boord komt op je schouders en dat vraagt concentratie en doorzettingsvermogen. Je leert je boot en jezelf goed kennen. Zo heb ik 2x aan de 200 Myls solo deelgenomen, waarvan één keer gefinisht.

Silverrudder was mij al eerder opgevallen, mede door de media-aandacht die er over is. Dus toen het plan ontstond om de Groet-yes op de trailer naar Denemarken te brengen voor de zomervakantie van 2025, kwam Silverrudder gelijk in beeld.

In juli en augustus verken ik een deel van de route. Dat levert me in de wedstrijd wel wat op, maar daarover later. Ik ben op de zondag voor de start al in Svendborg. De voorspellingen voor het begin van de week zijn echt slecht, storm 7-8 bft. Dat is voor meer dan honderd deelnemers de oorzaak dat ze niet op tijd in Svendborg kunnen zijn, helaas. Voor de vrijdag is de voorspelling zuidwest 4 bft. met vlagen 6 bft.

later afnemend. Afnemend tot geen of weinig wind in de nacht, oppassen dus.

Ik heb mijn doelen gesteld. Binnen de tijd en bij voorkeur met één nacht zeilen finishen en alleen de route afkorten als er andere diepstekende boten voor me varen. Dat laatste met doel alles heel te houden, de Groet-yes is immers al verkocht.

“**Alles aan boord komt op je schouders en dat vraagt concentratie en doorzettingsvermogen.**

› Dan op vrijdag de start. De voorspel-
ling komt uit, zuid-west 4, vlagen 6
bft. Genoeg wind om tegen de stroom
vooruit te komen. Het gaat in oostelijke
richting het bochtige en relatief smalle
Svendborg Sund uit. Het is beschut en
de bomen zorgen zelfs voor windstiltes.
Ik kom bij een boei waar vele afkorten,
maar gelukkig vaart direct voor mij
Alexander, mijn buurman in Svend-
borg, een Seascape 24 met een diep-
gang van 1,90 meter. Die kan ik met
mijn 1.60 meter dus volgen. Slingerend
maar zonder overstag te gaan komen
we het Sund uit (11:00). Dan gaat het
om de oost, ruime wind en steeds meer
uit de beschutting. De wind neemt
toe, ik besluit geen groot voorzeil te
zetten. Dan een gijp en om de noord de
Grote Belt in. De harde vlagen zorgen
ervoor dat boten om mij heen uit het
roer lopen. Na de finish begreep ik dat
er aardig wat spinnakers en gennakers
gesneuveld zijn. Ik wil de boel heel
houden, dus op fok en vol grootzeil
verder, 6-7 knopen, schiet lekker op.
Ongeveer halverwege ligt de Grote
Beltbrug (Nyborg). Hier moet je de
juiste boog kiezen. Te veel om de west
is de brug te laag, maar dat gaat goed.
Dan naar het noordoostelijke puntje
van Fyn. Daar ligt een ondiepte die met
een boei is aangegeven. In lijn met mijn
doel wil ik die boei op de juiste wijze

ronden. Maar als ik daar rond 17:00
uur aankom, word ik ingehaald door
de grotere boten die later zijn gestart.
Boten met een diepgang van meer
dan 2 meter korten af en varen ruim
zuidelijk van de boei langs. Ik volg, dat
scheelt zeker 2 mijl.

Het gaat nu om de west, aan de wind.
De golven zijn kort en steil en een rif is
noodzakelijk. Nu wordt het afzien. Na
passage van het eiland Aebelo (20:20)
gaat het meer om de zuid richting de
Kleine Belt (Middelfart). Het is een
kruisrak van een mijl of 15. In het
donker met honderden boten om me
heen. Nu is de vraag, ben ik op tijd om
met de stroom mee door de Kleine Belt
met de twee bruggen te varen. Het
is nacht dus de kans is groot dat de
wind wegvalt. Daar komt nog bij dat
aan hogerwal bebouwing of bomen
staan, dus nog minder wind. Ik was
hier al eerder dit jaar en heb dat ook
meegemaakt. De stroom ontwijken
is de binnenbocht nemen. Maar als
die binnenbocht hogerwal is dan
moet je echt oppassen. In het donker
(01:30) onder de beide bruggen door
is prachtig, aan de wind met lekker
lopend windje. Maar na de tweede
(oude) brug neemt de wind echt af.
Stroom begint te kenteren. Met de
eerdere ervaring hier kies ik wel de

binnenbocht maar niet te dicht onder
de hoge wal. Ik krijg een vlaag en kan
doorvaren. De boten achter mij niet
en verliezen zeker een uur of drie. Dan
dobberend de Kleine Belt uit om de
zuid. Vergezelt door bruinvissen. Ik
zie ze niet maar hoor ze ademen,
prachtig. Dan begint eigenlijk de
terugtocht om de zuid naar Svendborg
Sund. Bij zonsopgang komt de wind
terug uit zuidelijke richting met 3 bft.
Het is dus een lang kruisrak om de
zuid met de stroom tegen. Hier krijg
ik kort na zonsopgang een dipje. Dit
kruisrak gaat lang duren. Over de
grond 4 knopen maar richting zuid 2
knopen door de stroom. 10 mijl kost zo
5 uur. Dan ook nog de verwachting dat
de wind gaat afnemen. Kom ik op tijd
in het Svendborg Sund om met stroom
mee te finishen? Dipje lost zich op met
mijn eerste kopje (oplos)koffie in 2 jaar.
Ben klaarwakker en zie weer Alex-
ander kort voor me. Een wedstrijdje
in een wedstrijd, dat geeft ook weer
energie. De wind neemt verder af maar
de golven blijven staan. Aan de wind is
dat voor mijn boot een lastige koers en
Alexander gaat ervandoor. Tussendoor
nog een toilet, nou ja een puts bezoek.

Ik bespaar de details maar kost wel wat
meters.

Dan om de oost. Boven Lyo (15:00)
langs het Svendborg Sund in. Het weer
verandert, er kondigen zich regen-
wolken aan. Op zich niet verkeerd,
misschien kans op wat meer wind uit
zo'n wolk. En dat gebeurde ook, vlagen
brengen meer wind die draait meer
naar de west. Dus bijna voor de wind
richting de laatste brug, Svendborg-
brug, waarachter de finish ligt. Op drie
mijl voor de brug valt de wind weg. Het
Sund wordt smaller en de wal zorgt
voor luwte. Ik heb wel de stroom mee,
gelukkig. Is ook goed oppassen hier,
soms kan je wel buiten de boeien varen
maar soms ook niet. Gelukkig was ik
hier eerder dit jaar en weet waar het
link is. Ik heb hier wat met veerboten.
Alle keren dat ik hier ben, kom ik onder
de brug de veerboot tegen. Nu loopt de
veerboot mij van achteren op. Het is
bijna windstil en ik drijf op de stroom
richting de brug. De normale doorgang
is echt smal en tegelijkertijd met de
veerboot er doorheen is link. Ik kan
echter ook niet even omdraaien, de
stroom drukt me onder de brug. Dan

maar de tip van de schippersbriefing,
in plaats van tussen de twee brugpijlers
door kan je er ook links en rechts (aan
de buitenkant langs. Niet erg uitnodi-
gend maar ik moet wel en vaar tegelij-
kertijd met de veerboot onder de brug
door, de zuidelijke brugpijler scheidt
ons. Het stressniveau loopt even op,
gaat echter prima! De stroom brengt
me voor de haven maar de finish is
nog een halve mijl verder. Er staat daar
wat wind en na 33 uur, 50 minuten en
32 seconden finish ik als 23ste in mijn
klasse. 20 minuten achter Alexander.
De volgende boot (van mijn klasse)
finisht 3 uur later. Die is blijven hangen
in de Kleine Belt.

Het kan ook anders. Een deelnemster
kreeg voor de Svendborgbrug de stroom
tegen. Geen wind en dus voor anker.

Dan komt er wind en anker houdt het
niet. Ze drijft op een ondiepte van 1.30
meter. Met een diepgang van 1.90 lig je
dan shocking klem. Ze is er afgesleept
en dus gediskwalificeerd, 3 mijl voor de
finish.

Silverrudder is echt een mooie
wedstrijd, goed georganiseerd,
gezellig en vooral uitdagend. Voor mij
een mooie afscheidstour van 16 jaar
zeilavonturen met de Groet-yes. De
boot was al voor Silverrudder verkocht.
Vandaar alles heel houden! De, voor
ons, nieuwe boot, een Winner 8, ligt
gereed in Neustadt, Duitsland. We
beginnen het zeilseizoen 2026 dus
in de Oostzee. Misschien weer een
deelname aan Silverrudder? ◀

Rene de Korte

SCAN DE QR-CODE VOOR DE VIDEO SILVERRUDDER 2025

FOTO'S JOEP ESSER PRODUCTIONS

Op zondag 14 september was onze Kaagsociëteit onderdeel van één van de zes routes die de gemeente Warmond had uitgestippeld voor de Open Monumenten Dag. Samen met de Broekdijkmolen, Boerderij Boterhuys, de Lakenvelderboerderij en de Klaas Hennepoel Molen was ook de Kaagsociëteit in de 'Polderroute' te bezoeken.

KWV De Kaag nam deel aan dit jaarlijkse landelijke evenement op initiatief van ons bestuur (Marieke van Schie). Onze vereniging bezit een aantal monumenten zowel in steen als in activiteiten en dit jaar konden we er een 5-tal laten zien.

Aan belangstelling heeft het niet ontbroken. Het terrein was via het pontje en de hoofddeiger gemakkelijk bereikbaar. Direct daar staat ons eerste en oudste monument in de vorm van de grote stenen bloembak uit 1917. Deze forse bloembak werd door onze eerste voorzitter ir. Van Hoolwerff in 1917 geschonken aan de jonge Zeil-, Roei- en Motorsport Vereeniging de Kaag (uit 1910).

In het Kaagnieuws van nov. 2017 werd

dit monument al eerder beschreven: “Het basement bestaat uit een vierkant tweesteense plint met een ronde opbouw. Daarop staat de bloembak, een ronde schaal op vier ronde korte zuiltjes. De zuiltjes hebben eenvoudige basementen en kapitelen. De schaal is voorzien van basreliëfs en een inscriptie. De siervaas is van algemeen belang, vanwege de cultuurhistorische waarde als onderdeel van het complex rond de starttoren en sociëteit. Bovendien is de siervaas, nog in oorspronkelijke toestand, beeldbepalend gesitueerd aan de Kagerplassen.

De tot de verbeelding sprekende tekst op het monument luidt: “heb ik het zaad hier in geleid, dan hoop ik dat het goed gedijt”. Een tekst die ook

wel eens tot hilariteit leidde maar tot op heden de vereniging voorspoed heeft gebracht “. Een mooie gelegenheid dit monument nog eens in het zonnetje te zetten.

Ons tweede monument is natuurlijk de Kaagsociëteit zelf, met daarin de resten van de oorspronkelijke boerderij uit de 17de eeuw, welke overigens ook door de tijd heen verschillende bestemmingen heeft gehad. Op deze dag hield (Kaag) architect Marcel van Dijk tweemaal een prachtige voordracht over de geschiedenis van de boerderij, later onze sociëteit en de veranderingen en aanpassingen door de tijd heen, maar vooral de laatste refit van het gebouw, zowel onder als boven de grond en de toren in 2020/2021.

De meeste bezoekers kwamen toch voor ons derde monument, de starttoren uit 1921. Toentertijd een ultramodern betonnen gebouw met meerdere verdiepingen, als vervanging van het oorspronkelijke houten uitkijk cq wedstrijdstorentje van rond 1910. Ook hier was ir. van Hoolwerff de initiatiefnemer, als voorzitter van de vereniging en als directeur van de Hollandse Beton Groep, was dat wat makkelijker te realiseren.

Circa honderd bezoekers bezochten de starttoren en werden enthousiast in groepen van vier naar boven begeleid, de steile trap op, door Max van Dijk. Hijzelf klom rond de 50 keer naar boven en naar beneden die dag. Onderweg kregen de bezoekers zijn toelichting op de functie, historie en renovatie van dit prachtige monument. Eenmaal boven was het ach en wee niet van de lucht, door het prachtige uitzicht over de Kaag. De hele dag was ook het wedstrijdcomité met o.a. Patricia Driebeek achter het bureau boven in de toren in functie te zien. Tijdens de monumentendag vonden ook de klassieke rond- en platbodemwedstrijden plaats met starts en finish voor de toren. Het was een mooi gezicht, de diverse Tjottertjes, Friese jachten, een Bolletje en een Tjalk te zien wedstrijdzeilen.

Ook het roeien, een monumentaal gebeuren binnen De Kaag werd getoond. Gig “Nerissa” lag voor de wal. Bezoekers konden een rondje mee roeien, maar dat is niet veel gebeurd. Een volgende keer misschien een duidelijkere aankondiging van een vertrektijd en de mogelijkheid zelf het roeien te ervaren. Esther, Rob en Glijn, bedankt voor jullie roei-toelichtingen.

Monumentendag was voor wat betreft De Kaag een succesdag en dat ondanks de matige weersvoorspelling. Het was achteraf een dag met prachtig zeil- en roeiweer en een respectabel aantal bezoekers. Alle leden, vrijwilligers, havenmeester Kiek, sociëteit met Koen (Waterlust) en Bestuur, dank voor jullie initiatief en inzet. ◀

Rudy Kuiters

Bezinkputten leegzuigen en schoonmaken

Hoofdschakelaar
hijskraan
vervangen

Hijsinstallatie Coastals

Hijsinstallatie Coastals aangelegd

Daken schoonmaken Kaagsociëteit

Boten schoonspuiten voor de winterstalling

De Polyvalken gaan naar de winterstalling

Buitenverlichting repareren

Op stap met de vrijwilligers

Groenonderhoud haven West

Naamsticker voor op de nieuwe Coastal

Nieuwe hijsinstallatie Coastals

Nieuwe verlichting roeioverkapping Gigs

Nieuwe instapsteiger voor de Gigs

Opruimen milieucontainer

Op weg naar de Kaagsociëteit om te klussen

Nieuwe schroef monteren

Nieuwe instapsteiger

Wisselprijs roeiteam van het jaar

Uiteten met de klusploeg, tijd voor ontspanning

Stroomstoring Kaagsociëteit

Gaatje in de Caatje

Victress, onze nieuwe Coastal, klaar om gedoopt te worden

Reparatie elektrakast

Nog een laklaag op de roeiriemen aanbrengen

Tijdelijke oplossing voor de Coastals

Het terrein wordt winterklaar gemaakt

“
Kom maar op met die wind!

De organisatoren van het ‘Kaag-schuim’ noemden de appgroep met alle deelnemers geruststellend ‘Rondje Katwijk,’ en ‘tourtocht’. Dat klinkt ontspannen, maar het was een flinke uitdaging: met 32 sloeproeiers uit wel zes verschillende teams een roei-tocht van 35 kilometer afleggen. In weer en wind!

Het is vroeg dag op zondag 21 september; om klokslag half negen presenteren Ed en Jos de botenindeling voor die dag. Buiten regent het, dus we genieten nog maar even van een dak boven ons hoofd in ‘t Lichthuys. Een

half uur later varen de Whalers de haven uit: ‘Caatje van Warmond’, ‘Voorbijganger’ en ‘Kaag 1’. Zoals altijd bij dit soort evenementen geflankeerd door de ‘Barkas’, met Ton Haverkort aan het roer. In de bijboot zitten ook een paar roeiers zodat we onderweg kunnen wisselen.

De route loopt eerst via Voorhout naar Noordwijk en van daar naar Katwijk. We beginnen met tegenwind, west 5. Maar iedereen trekt met goede zin aan de riemen, de stemming zit erin, kom maar op met die wind! Bij Voorhout krijgen we de eerste regenbui, toch maar een regenjasje aan, maar na een klein kwartier kan het ook weer uit, zonnetje erbij.

Bij Katwijk houden we koffiepauze, met de inmiddels vermaarde appeltaart, geserveerd door Hanny en Ien, de vrouwen van Jos en Ed, ook altijd van de partij. Zonovergoten is het in Katwijk aan de Rijn waar we met de hele Whalervloot aanleggen. We mogen zelfs nog een sanitaire stop maken bij restaurant ‘Roskam’.

Vervolgens roeien we, windje meer, via de Rijn flink door naar Valkenburg, want we zien de grijze luchten al aankomen. Als ook de wind aantrekt, is de bui al snel daar. Laat we ter hoogte van de Stevenshof nu net bij een brug aankomen. Even lekker

schuilen onder de winderige brug. We boffen.

Daarna gaat het via de Vliet naar de Vlietlanden waar we lunchpauze houden. En gelukkig is daar die boom waaronder we een vorige keer ook hebben gestaan met z’n allen: er valt weer een buitje. Maar de stemming blijft erin.

Als we wegvaren, zoekt de voorste boot de uitgang van de Vlietlanden in de verkeerde hoek. Het zal de teamgeest wel zijn: de andere boten volgen gewoon. Ineens moeten we dus allemaal keren en terug.. Ai, dat wordt

sloepentocht

meer dan 35 kilometer. Uiteindelijk vinden we de juiste doorgang onder de A4 door, naar de Meerburger Watering.

Via Zoeterwoude- Rijndijk en Leiderdorp gaan we, met tegenwind én zon weer naar de Kaag. Zoals altijd zijn de laatste kilometers het zwaarst, maar met 35,68 kilometer op de teller komen we heel tevreden in haven Oost aan. We hebben het weer gefixt!

Veel dank aan Jos en Ed voor de organisatie. En gaan volgende keer de Gigs ook weer mee? ◀

Addie de Moor

MPM 2025

EEN WEEKEND VOL REGEN, ROEIEN ÉN GEZELLIGHEID!

FOTO'S JOEP ESSER PRODUCTIONS

Een weekend vol regen, roeien én gezelligheid! Dit is een elk jaar terugkomend event waar we het roeiseizoen mee afsluiten met alle roeiteams uit het hele land. Sloeproei en Gigroeien komen hier samen. Muiden wordt tijdens zo'n weekend even overgenomen door alle roeiers uit Nederland. Ons team GIG-071 team vecht weer tegen alle elementen van de natuur, haalde het beste uit drie stevige races en sloot de avonden af met gezellig eten en een feest.

VERSLAG GIG-071

Twee weken geleden reisden we met ons GIG-071 team – Ilse, Karen, Heidi, Laura, Eline, Lisette, Naomi, Scarlet en ik (Jirka) – af naar Muiden voor een sportief weekend: twee keer 8 km op zaterdag en nog eens 8 km op zondag rondje Pampus. Het weer werkte bepaald niet mee. Regen, wind, donkere wolken... we hebben het allemaal gezien. Maar wonder boven wonder: precies tijdens onze races was het steeds even droog. Dat maakte de zware omstandigheden nét wat draaglijker – al bleef het natuurlijk flink werken op het water.

Onze vaste coach en stuur Gea was

helaas ziek, en dat merkten we meteen. Juist bij dit soort lange en pittige afstanden is goede, ervaren begeleiding echt onmisbaar. We waren daardoor niet helemaal op ons niveau, maar wél extra dankbaar dat Vincent en Jan wilden inspringen zodat we toch konden starten. Dankzij hun hulp zijn we veilig en in goed tempo door alle drie de wedstrijden heen gekomen.

Gelukkig was het weekend niet alleen zwaar roeien. Op zaterdagavond hebben we met alle Kaag-teams gezellig samen gegeten, bijgepraat en gelachen. Daarna volgde een gezellig feest in de grote feesttent waar het al snel helemaal los ging! Dat maakte het hele weekend compleet!

Terugkijkend was Muiden een mix van bikkelen, teamwork en veel gezelligheid. Eén ding staat vast, een ervaren coach aan boord die ons kent maakt echt het verschil. Het was bovendien de laatste NK-wedstrijd van het seizoen en we eindigden als zevende in het overall klassement, een mooie stijging ten opzichte van vorig jaar toen we tiende werden. Met die reminder en een reeks mooie herinneringen en ervaringen kijken we nu alweer uit naar het volgende roeiseizoen waarin de reis naar de Scilly's voor de WPGC (World Pilot Gig Championships) het absolute hoogtepunt wordt.

Ilse, Karen, Heidi, Laura, Eline, Lisette, Naomi, Scarlet, Jirka

Vervolg

MPM 2025

FOTO ADDIE DE MOOR

➤ VERSLAG WHALERS

De Kaag was weer goed vertegenwoordigd bij de laatste roeiwedstrijd van het jaar, de MPM. Naast een aantal Gigs waren er ook drie Whalerteams uit Warmond: de twee damesteams Kaagse Bluf en Meiden van Staal, en het mannenwedstrijdteam Heren 1. En zoals altijd huurden de Whalerteams samen een slaapschip in de haven: de Rea-kliff.

De ene keer lukt het beter dan de andere keer, maar dit keer lag de Rea-kliff weer eens eerste rang. Vanaf het dek van het schip, zelfs door het raampje van de kajuit, konden we de wedstrijd volgen, wat een feest! We zijn altijd blij met het schip, je zit met z'n allen bij elkaar

tussen de wedstrijden door, je kunt even bijkomen, je eet eens een soepje, er is taart, Jan en Michiel zijn altijd jarig. De schipper eet gezellig mee. Na de ontberingen buiten, is het knus binnen. In Muiden ronden we het wedstrijdseizoen altijd af. En zoals je kunt verwachten in november: het is guur, het stormt, het is nat maar af en toe is er ook zon. Als je 's avonds nog even op het dek loopt en het Muiderslot in de schijnwerpers ziet staan, ben je blij dat je er weer bij bent.

We hadden als Meiden van Staal twee nieuwe roeisters aan boord. Maar wat heel grappig was, ze kwamen allebei al jaren bij roeiwedstrijden kijken, dus ze kenden minstens zoveel roeiers als wij. Dat bracht weer nieuwe dimensies met zich mee: we werden aangemoedigd door teams waarvan we niet wisten dat ze ons kenden.

En voor dat gejuich was ook alle reden: we hadden vleugels! Of het nu door de nieuwe roeisters kwam, of door de bezie-lende leiding van stuurvrouwen Marlies en Carla: we finishten tot twee keer toe als tweede van alle damesteams, wat betekende dat we vele boten hebben ingehaald. Voor het publiek dan.

Als later de definitieve uitslag komt, na aftrek van de handicaps die elke boot krijgt, en de Whalers nog wat meer, blijft er voor ons een vierde plek over bij de MPM, en worden we vijfde in het landelijk klassement. Maar in onze oren klinkt het applaus bij de finish dan nog na. Benieuwd wat de nieuwe sloep ons komend jaar gaat brengen. Maar bovenal, mede-Kaagroeiers, het was weer gezellig! ◀

Addie de Moor

FOTO SLOEP ESSER PRODUCTIONS

FOTO SEBASTIAAN KAPTEIJN

FOTO SEBASTIAAN KAPTEIJN

FOTO SEBASTIAAN KAPTEIJN

Team Heukling

heeft na 50 jaar samen Ynglingzeilen, geen woorden meer nodig

Team Heukling vaart al 50 jaar samen, in dezelfde klasse en in dezelfde boot. De Yngling met dat groene dek, wat is hun geheim?

Al 50 jaar varen ze samen in dezelfde klasse. Team Heukling stapte in 1975 in de Yngling, en daar zijn ze nooit meer uitgestapt. Jan Berent Heukensfeldt Jansen, Roald Plantinga, Hank Moes en Piet Brandjes zijn elkaars beste vrienden en hebben aan boord geen woorden meer nodig. "Het is daadwerkelijk heel stil bij ons aan boord."

Ik tref de heren bij Zeilvereniging KWV de Kaag, hier maken ze zich klaar voor de laatste zomeravondwedstrijd van het seizoen. Met een tas gevuld met voedsel, de vierde man Piet, die vandaag is

ingevlogen met zijn begeleidingsboot en veel goede moed wordt de boot klaarge-maakt voor de wedstrijd. "Kan ik ergens bij helpen?" Vraag ik voorzichtig, maar die vraag wordt weggewuifd. Hulp is duidelijk niet nodig, niet gewenst waar-schijnlijk zelfs. Deze geoliede machine weet feilloos wat er moet gebeuren.

Als de Yngling in het water ligt wordt deze aan de begeleidingsboot bevestigd en gaan we op weg naar de Kaagsocië-teit. Het is nog een stuk varen, dus hier is alle tijd om vragen te beantwoorden. "Zo, wat wil je allemaal weten van ons?" Tja, waar te beginnen als je met zeilers zit die al 50 jaar samen varen. Dan toch maar de meest logische vraag waar het allemaal is begonnen.

"Ik kende Jan Berent via de hockey", begint Roald. "Ik wist dat hij vrienden

was met Hank en dat hij wedstrijden in de ORC deed. Daar wilde ik ook actiever in worden, zo zijn we in contact gekomen."

"Op het moment dat Roald bij mij kwam, had ik ook wel behoefte aan een andere boot", zegt Jan Berent. "Samen met Hank heb ik lange tijd Flying Junior gevaren. Toen mocht ik van mijn vader een andere boot uitzoeken. Met Roald erbij werd het een Yngling, we zagen eentje met een groen dek, die werd het."

NOG STEEDS IN DIE YNGLING MET DAT GROENE DEK

Het team bestaat al 50 jaar, en de boot ook. Maar de heren hebben niet non-stop samen gevaren, en ook is de boot even uit beeld geweest. In de eerste tien jaar dat het team bij elkaar was, groeiden ze uit hun studententijd en

gingen ze allemaal aan het werk. Ook ontmoeten ze allemaal hun vrouw en kwamen er kinderen. Zo vertrok Hank begin jaren 80 voor zijn werk naar het buitenland en niet veel later vertrok ook Jan Berent voor een langere periode. De Yngling werd verkocht, want het was ook zonde om zo'n mooie boot ongebruikt op de kant te laten liggen.

In 2000 was het hele team weer in Nederland en besloten ze weer eens samen te gaan zeilen. In die periode hoorden ze ook dat de eigenaar die hun Yngling had gekocht deze wilde verkopen. De keus was snel gemaakt, ze kochten hun Yngling met dat groene dek weer terug en pakten de draad weer op. Nu varen ze dus nog steeds in dezelfde Yngling als 50 jaar geleden, inmiddels wel met een refit en de nodige modificaties. Zo is bijvoorbeeld de

handpomp eruit en is deze vervangen door een verhoogde dubbele bodem met zelflozers.

De heren begonnen actief mee te varen in het Yngling circuit, destijds was het een grote klasse in Nederland. Met name in Limburg en in het westen van het land waren de vloten groot. De klasse kreeg pas echt een boost toen deze jaren later ook olympisch werd als vrouwenboot. De heren begonnen zich ook in te zetten voor de klasse, zo hielpen ze bij de organisatie van het eerste WK in Nederland, deze organiseerden ze in Stavoren. In die tijd deden er nog zo'n 60 tot 70 boten mee aan het WK. Het zijn ook de momenten waar het team met een glimlach op terugkijkt. Zo zijn er in 50 jaar veel momenten die ze graag nog even naar boven halen.

DE MOOISTE HERINNERINGEN

Roald begint direct over het WK in Geneve. "Dat was echt weergaloos. Het zeilen daar op het meer van Geneve was heel ingewikkeld weet ik nog. Maar ook alles eromheen. In Zwitserland moet iedere inwoner een plek hebben in een bunker. De organisatie van dat WK had ervoor gezorgd dat alle deelnemers in zo'n bunker konden overnachten. Lagen we dan met zijn allen in onze slaap-zakken op matjes op de vloer van een atoombunker. Dat waren echt geweldige tijden!"

Hank gaat nog iets verder terug als hij denkt aan zijn mooiste momenten met het team. "Ik weet nog dat we het eerste jaar tijdens het Nederlands Kampioen-schap direct de vijfde plaats pakten. We moesten de boot echt nog leren kennen, maar op de een of andere manier lukte het ons toch zo hoog te eindigen."

Het team voer toen met Heineke zeilen, ➤

Door Anke Haadsma
Dit artikel verscheen origineel
in 'Zeilwereld' 15 oktober 2025

› terwijl iedereen verder voor De Vries zeilen koos. “Wij kozen vaak onze eigen route. In die tijd voeren we zelfs op het Mardiep, met harde wind en 4 mijl stroom. Daar ontdekten we hoe solide deze boot is.”

Jan Berent denkt direct aan een gewonnen prijs. “De eerste prijs die we wonnen met deze boot. Dat was in Roermond, daar wonnen we de Grind Trofee. We deden daar voor het eerst mee, voeren toen ook nog maar net in de Yngling. Dat was ook echt een leuk evenement, en om dan ook al zo in de prijzen te vallen is toch mooi.”

Piet, de vierde man van het team, blikt iets minder ver vooruit. “Mijn meest bizarre moment met dit team was deze zomer! We zeilden de zomeravondwedstrijd hier op de Kaag, daar worden drie minuten voor de start het aantal rondjes bekend gemaakt. Maar wij waren vanaf vijf minuten voor de start zo gefocust dat we waren vergeten te kijken wat we eigenlijk gingen varen. Bij de voorlaatste boei raakten wij hierdoor onze eerste plaats kwijt.”

VERTROUWEN

Piet zegt het lachend, want een serieuze wedstrijd was het niet. Maar het typeert ook het team en de manier waarop ze samenwerken. Juist doordat ze al zolang samen varen en elkaar compleet vertrouwen, zijn er weinig woorden nodig. Ook is er geen echte rolverdeling binnen het team. Stuurman Jan Berent: “Met deze bemanning kan ik blind sturen. Natuurlijk is er wel overleg aan boord, maar we zijn ook elkaars beste vrienden, dus we weten goed wat we aan elkaar hebben.”

Roald valt hier direct op in: “We hebben inderdaad niet echt een verdeling, maar het is wel Jan Berent die vaak het laatste woord heeft. Daar zit ook jaren-

▲ V.l.n.r. Jan Berent Heukensfeldt Jansen, Roald Plantinga, Hans Moes en Piet Brandjes

lange ervaring achter, we vertrouwen hem in de keuzes die hij maakt.”

Hank geeft hier een recent voorbeeld op: “Afgelopen jaar, tijdens het WK in Zeeland, voeren we op stromend water. Dat leverde soms lange discussies op over de tactiek die we dan willen toepassen. Ik denk dat we allemaal wel onze plek opeisen binnen het team en onze mening ook graag willen laten horen. Daardoor heb je wel eens een

goed meningsverschil, maar we zijn allemaal geen ruziemakers. Dus we komen uiteindelijk altijd wel tot een beslissing waar we allemaal achter staan.”

OPPERSTE CONCENTRATIE

Intussen arriveren we op het Kaageiland waar we de laatste broodjes opeten en een bak koffie nuttigen voordat Jan Berent, Hank en Roald het water op moeten. Piet en ik varen in zijn

motorboot mee met de vloot. Het is heel licht weer, maar omdat het de laatste wedstrijd van de zomeravondserie is, besluit de wedstrijdcommissie dat deze gewoon door moet gaan. De heren gaan uitstekend van start en pakken de leiding. Het is inderdaad stil bij team Heukling aan boord, de heren zitten allemaal in opperste concentratie. De omstandigheden zijn extreem licht, maar Jan Berent weet precies naar dat ene vlaagje wind te varen en samen krijgen ze snelheid in de boot. De baan wordt afgekort en de heren gaan in misschien wel hun kortste wedstrijd ooit als eerste over de finishlijn. Het is niet genoeg voor een eerste plaats in het algemene zomeravond klassement, maar ze keren alsnog tevreden terug naar de kant.

“We doen ook niet mee om de winst”, geeft Jan Berent aan. “Dat deden we vroeger misschien, maar dat is nu niet meer onze ambitie. Al willen we zodra we eenmaal op het water zijn, wel zo goed mogelijk zeilen. We zijn nu eenmaal wel competitief met zijn allen.”

Na 50 jaar samen zeilen, zijn de heren ook nog niet klaar. Op de vraag of ze wel eens denken over stoppen kijken ze elkaar even aan. Dan geven ze unaniem de reactie: “Zolang we in de top 10 varen op het Nederlands Kampioenschap gaan we door.”

TOCH DAT BESLUIT

Het ONK vindt dit jaar plaats in Enkhuizen, van 12 tot en met 14 september vaart Team Heukling mee. De omstandigheden zijn pittig, er wordt tot windkracht 6 gemeten. En hoewel het team met een vijfde plaats binnen de top 10 finisht, komen ze toch terug op hun eerdere statement. Jan Berent: “We beseften tijdens het ONK dat onze fysieke grenzen toch wel zijn bereikt en dat dit een mooi moment is om te stoppen.”

De Yngling met groen dek gaat in de verkoop. Stoppen met zeilen doen de heren overigens niet, volgend seizoen zijn ze gewoon te vinden op de zomeravondwedstrijden, maar dan in een grotere kajuitboot. ◀

“
Met deze
bemanning
kan ik blind
sturen.”

KAAGBUSINESS WORDT VRIENDEN VAN KWV DE KAAG

Een nieuwe fase voor sponsoring, zichtbaarheid en verbinding rondom de Kagerplassen

In 2026 maakt KaagBusiness plaats voor een vernieuwde en toekomstbestendige opzet: **Vrienden van KWV De Kaag**.

Een transformatie die logisch voortkomt uit de ontwikkelingen van de afgelopen jaren en die past bij de groeiende behoefte aan zichtbaarheid, verbinding en directe ondersteuning van onze activiteiten.

WAAROM DEZE VERANDERING?

Uit de evaluatie van de afgelopen jaren blijkt dat de Businessclub een steeds kleinere actieve kern kende en dat niet alle leden actieve ondernemers zijn. De jongere ondernemers gaven aan geen behoefte te hebben aan 'nog een businessclub', maar wél aan een waardevol netwerk en relevante zichtbaarheid.

Dat vraagt om een andere vorm.

Daarnaast is er de ambitie om de financiële bijdrage van bedrijven betekenisvoller te maken: een bijdrage waarmee direct de zeilactiviteiten, jeugdopleidingen en evenementen van KWV De Kaag worden versterkt. Het bestuur heeft daarom gekozen voor een duidelijke koerswijziging: van contributie naar sponsorbudget, en van Businessclub naar een betrokken sponsor community.

VRIENDEN VAN KWV DE KAAG

In de nieuwe structuur wordt iedere sponsor (ook bestaande sponsors) een Vriend van KWV De Kaag. Daarmee ontstaat één herkenbare groep bedrijven die de vereniging ondersteunt en jaarrond zichtbaar is.

SPONSORS KRIJGEN ONDER MEER:

- ▶ zichtbaarheid op en rond ons eigen water, zoals borden, spandoeken en evenementlocaties
- ▶ zichtbaarheid in programmaboekjes, Kaagnieuws en onze social media-kanalen
- ▶ uitnodigingen voor de grote Kaag-evenementen
- ▶ **minimaal twee sponsorbijeenkomsten per jaar**, zoals een borrel, diner, rondvaart of clinic
- ▶ een professioneel en transparant sponsormodel, waarbij de bijdrage rechtstreeks ten goede komt aan de activiteiten van KWV De Kaag

Deze opzet sluit volledig aan bij de randvoorwaarden die commercieel aantrekkelijk zijn voor sponsors: zichtbaarheid, betrokkenheid en relevante exposure in een prachtige watersportomgeving.

WAT BETEKENT DIT VOOR HUIDIGE LEDEN VAN KAAGBUSINESS?

De meeste ondernemers kunnen hun huidige lidmaatschap eenvoudig omzetten naar een sponsorcontract. Zij krijgen daarmee juist meer zichtbaarheid en een grotere betrokkenheid bij de vereniging. Leden die geen zakelijke ambities hebben kunnen overstappen naar de Club van 100 of (in de toekomst) naar een privé-sponsorschap. Nieuwe sponsors worden actief geworven en betrokken bij de verenigingsactiviteiten.

IMPACT OP DE VERENIGING

Volgens de documentatie in de transitiepresentatie verwachten we met deze structuur:

- ▶ een sterkere financiële basis voor evenementen zoals de Kaagweek, KaagRace en jeugdopleidingen
- ▶ een professionelere uitstraling en betere samenwerking tussen commissies
- ▶ meer regionale betrokkenheid van bedrijven
- ▶ meer mogelijkheden om materiaal, faciliteiten en vrijwilligers goed te ondersteunen

EEN TOEKOMSTBESTENDIG MODEL

Met Vrienden van KWV De Kaag ontstaat een sponsorstructuur die niet alleen past bij deze tijd, maar ook bij de ambities van onze vereniging. We blijven een vereniging van én voor zeilers en roeiers, maar wel met een professionele en duurzame basis om onze grote evenementen en activiteiten op peil te houden.

DOE MEE, BREID UIT, ZEG HET VOORT!

Met deze nieuwe opzet bouwen we aan een sterke community rondom ons prachtige water, een netwerk dat KWV De Kaag ondersteunt en waarmee we samen verder kunnen groeien.

SPECIFIEKE WENSEN BESPREEKBAAR

Sponsors (bestaand of nieuw) kunnen zich melden via bestuur@kaagbusiness.nl voor het bespreken van specifieke wensen. Bijvoorbeeld voor het sponsoren van de X-boei, het podium dat wordt gebruikt voor de jeugd, het naamgeven van specifieke activiteiten, etc. ◀

Arjan Leest

MEER INFORMATIE

over het sponsorprogramma is te vinden op www.kwvdekaag.nl/sponsoring of scan de qr-code.

VAN DE KAGERPLASSEN NAAR ADMIRAL'S CUP ZEILSTER IN DE FASTNET RACE

Na 22 jaar is de Admiral's Cup, wat ooit het onofficiële wereldkampioenschap voor offshore zeilers werd genoemd, terug op de Solent.

Voor oudgedienden een bekende zeilwedstrijd: een team van drie boten schreef zich in namens hun land. In deze vernieuwde versie zijn de regels iets veranderd; twee boten varen samen in een team en schrijven zich in namens een vereniging. Namens Nederlanders is het gelukt om een team aan de start te krijgen; het Dutch Offshore Sailing Team (DOST), dat uitkwam namens zustervereniging de K.R.& Z.V. De Maas. Dit team bestond uit de ROST III (een jeugdteam op een Ker46) en Baraka GP (een familieteam op een Ker43). Met dat laatste team voer ik mee, als lid van KWV De Kaag, in de strijd om de prestigieuze beker.

HOE HET ALLEMAAL OP DE KAAG BEGONNEN IS

Als 8-jarig meisje begon ik met zeilen in een oud Optimistje met een rode rand en een H-zeilnummer op de Kagerplassen. Mijn bootje, de Watermeloen, liet ik al snel achter om samen met mijn zus in een Cadet te gaan zeilen. Samen zeilen vond ik toch leuker dan alleen. In onze knaloranje Cadet (de Orange Juice), zeilden we mee met de Cadetten op de Kaag, toen nog een grote vloot. Zo kwamen we in aanraking met het wedstrijdzeilen, en voor mijn ouders het wisten, bestonden onze weekenden uit het hele land doorreizen om nu eens in Workum, dan weer op de Roompot te zeilen. Na de Cadet stapte ik over naar de 29er, waarbij ik op hoog niveau wedstrijdzeilen combineerde met een actief studentenleven. Bij het verlaten van de 29er zocht ik naar een boot die me hetzelfde gevoel van snelheid en avontuur zou geven, en waarin ik veel kon leren. In deze zoektocht passeerden verschil-

› lende boten de revue; de Ynglings op de Kaag, het Eredivisie team van de Kaag, Team Delft Challenge, ik heb zelfs een roeiboot geprobeerd en een Ringvaartregatta uitgevaren. Na een North Sea Regatta werd het duidelijk: offshore zeilen was de volgende stap. Als student had ik helaas niet de financiële middelen om mijn eigen superrace jacht te kopen, dus ging ik op zoek naar alternatieven. Via zeilers uit mijn Cadet-tijd kwam ik in aanraking met het Rotterdam Offshore Sailing Team (ROST), een project van de K.R.& Z.V. de Maas. Ik meldde mij direct aan. Hier werd ik samen met een groep van 12 andere jonge zeilers tussen de 18 en 24 jaar onder leiding van Gerd Jan Poortman (bekend van drie Ocean Race campagnes) opgeleid tot offshore zeiler op een carbon race jacht, een Ker46.

DE STRIJD OM DE ADMIRAL'S CUP

Toen ik begon bij ROST II (de tweede editie van ROST) had ik nooit verwacht dat ik zes jaar en heel wat zeemijlen later een Admiral's Cup zou varen. Vijftien teams schreven zich in voor

deze prestigieuze wedstrijd, waaronder teams uit Nieuw-Zeeland, Australië, Hong Kong en de Verenigde Staten. De teams bestonden uit twee boten, een grotere boot in de Admiral's Cup klasse 1 (AC1) en een kleinere in klasse 2 (AC2). Het niveau was hoog. In de teams voeren professionele zeilers van over de hele wereld zoals de Nederlander Bouwe Bekking (bekend van meerdere Ocean Race campagnes), Cole Brauer (eerste vrouwelijke solozeilster van de VS die om de wereld zeilde en onderdeel van Team Malizia in de Ocean Race Europe), Dean Barker (America's Cup winner), Abby Ehler (deelnemer aan meerdere Ocean Races) en nog vele anderen. Ons Nederlandse DOST vormde een contrast in zowel ervaring als budget met deze professionele teams. ROST III (derde editie ROST) bestond uit jeugdzeilers van 18-24. Mijn team, Baraka GP, is een familieteam bestaande uit 11 "Corinthians". In het kort betekent dit dat wij als teamleden van Baraka GP naast onze drukke banen, families en andere verplichtingen absurd veel tijd en energie

stoppen in onze hobby: zeilen. Om ons team te ondersteunen had de familie geregeld dat er een professional aan boord was, navigator Wouter Verbraak. Dit maakte het DOST de "underdog" van het gezelschap. Vanuit die positie startten wij de Admiral's Cup.

De eerste racedag, 19 juli, begon met een korte offshore van 160nm die startte in Cowes. Twintig uur lang hebben we geraced, vanuit Cowes richting de Franse kust om weer op de Solent te finishen. Door de lichte wind was het lastig de Ker43 op snelheid te houden en werd er niet of nauwelijks geslapen. Na deze intensieve eerste race was er een rustdag, waarop drie dagen met twee inshore races per dag volgde. Wie bekend is met zeilen op rating, weet dat er soms enige tijd tussen de verschillende boten zit waardoor er weinig boot-op-boot acties zijn in inshore wedstrijden. Bij deze inshores was dat absoluut niet het geval. Er waren tack- en loefduels tot op de finish met onder andere het team uit Monaco, Jolt 6. Soms voeren wel drie boten tegelijkertijd over de finish en

waren de verschillen tussen nummer 1 en nummer 6 enkele seconden. Het voelde als 29er zeilen, maar dan op TP52's en 40ft'ers. Na deze slopende inshore races was er gelukkig een dag rust, die mijn team gebruikte om de boot klaar te maken voor het laatste onderdeel van het evenement: de Rolex Fastnet Race. De Rolex Fastnet Race is een offshore race van 695nm onder de kust van Engeland door, via de Ierse zee naar de Fastnet Rock vlak onder de Ierse kust, om vervolgens te finishen in Cherbourg, Frankrijk. Juist die 695nm door weer en wind was waar ik het allemaal voor deed, en de reden voor mijn team om zich überhaupt in te schrijven voor de Admiral's Cup.

DE DROOM VAN DE ROLEX FASTNET RACE
Mijn droom om een Rolex Fastnet Race te finishen ontstond toen ik geselecteerd werd voor ROST II. Deze klassieke offshore race staat samen met drie andere hoog op mijn bucketlist; de Middle Sea Race, Caribbean 600, Sydney to Hobart en de Fastnet Race. Via ROST II had ik de kans om de Fastnet Race af te strepen. Ons team

“
Na een North Sea Regatta werd het duidelijk, offshore zeilen was de volgende stap.

▼ Teamfoto van links naar rechts:
Hans van Dam - Stuurman
Olivier de Graaf - Tacticus en tweede Grinder
Piet de Graaf - kapitein en eigenaar van de boot
Merle Louwinger - Kite trimmer
Dirk de Graaf - Grootzeil trimmer
Oliver Hancox - Jibtrimmer
Thomas Snoek - Grinder
Roland Jonkhoff - Runner trimmer
Wouter Verbraak - Navigator
Laurien Waller - pit
Dick van Hemert - mid-bow
Floris van Hemert - voordekker

▲ Close finish with Jolt day 1 inshores - Rick Tomlinson

► Selfie bij de rots - Dick van Hemert

► trainde drie jaar met als doel de Fastnet Race van 2021. Aan de start van de race stond er +35 knopen wind de Solent in, en sterke stroom de Solent uit. De start werd verlaat, maar dat maakte de omstandigheden niet minder verradelijk. Bij het uitvaren van de Needles klapte de boot hard op de golven en braken we een van de ringframes, een onderdeel van de interne structuur van de boot. We waren gedwongen ons terug te trekken uit de race. Met ons vielen vele anderen uit, uiteindelijk finishten slechts 181 boten van de +/- 300. Ik zag mijn droom aan diggelen vallen. Als vrouw in de zeilwereld liggen de kansen niet voor het oprapen, en ik had al eens 'nee' gehoord omdat teams liever geen vrouw aan boord hadden. Via een teamgenoot werd ik

echter voorgesteld aan de familie de Graaf, eigenaar van de Baraka GP. Aan boord van ROST II was mijn vaste positie de pit, dit betekent dat je samen met de voordekker verantwoordelijk bent voor het hijsen en strijken van alle zeilen en de communicatie tussen het achterdek en het voordek. Het toeval wilde dat ze aan

◀ Downwind trim - Dick van Hemert

▼ Team in actie

boord van de Baraka GP een pit konden gebruiken en daarnaast klikte het gelijk met het team. Omdat Baraka GP een familie team is, is een goede klik van groot belang. Daarnaast selecteert de familie zeilers die buiten hun specialisme (in mijn geval pit) goede all-round zeilers zijn, want voor lange offshores is het nuttig als meerdere

bemanningsleden kunnen sturen en trimmen. Het doel van Baraka GP was om de eigenaar van de boot en vader van de familie, ondanks zijn gezondheidsklachten, nog een keer rond de Fastnet rots te krijgen. De stip van Fastnet 2023 stond op de horizon, en twee jaar lang bereidden wij ons voor. De dag van de start kwam, en

ondanks de goede voorbereiding vielen onze motorschroefbladen een uur voor de start onder de boot weg. Hierdoor bungelde de boot een half uur voor de start boven de kant. Toch lukte het ons om 15 minuten voor de start het water in te gaan met nieuwe schroefbladen, en konden we precies op het startschot over de lijn. Bij het uitvaren van de Solent stond er wederom +35knp met stroom tegen. Na een pikdonkere nacht met veel zeeziekte bij de overige bemanning, dolfijnen door lichtgevend plankton en zelfs +50knp op de windmeter, ontdekten we dat de ringframe had losgelaten van de hull. We voeren Plymouth in voor onze eigen veiligheid, en trokken ons terug uit de race. Twee pogingen en twee gebroken ringframes, nogmaals vroeg ik me af of ik ooit nog zo een kans zou hebben. Gelukkig gaf de familie de Graaf niet op, en bij de aankondiging van de Admiral's Cup lieten ze weten dat Baraka GP mee zou doen. Na het eerste voorbereidingsjaar kreeg ik te horen dat ik de selectie had gehaald en mee mocht varen met de Admiral's Cup. Op naar de Fastnet van 2025!

Het laatste jaar naar de Fastnet werd intensief getraind. Twee of drie weekenden per maand ging het team op en neer naar Hamble, UK, de thuishaven van de boot. We volgden allemaal een fysiek trainingsschema om topfit aan de start te kunnen verschijnen. Daarnaast had iedereen een verantwoordelijkheid op de kant, waarbij die van mij veiligheid en EHBO was. Mede op mijn verzoek was er nog een vrouw in het team gekomen, waardoor we ruim voldeden aan de regels van de Admiral's Cup: elk team moest een vrouw en een zeiler onder de 26 jaar mee. Het hoofddoel van team Baraka GP was onveranderd: de eigenaar en vader van de familie rond die Fastnet rots krijgen. Daarbij was een ander doel gekomen; laten zien dat wij als Corinthians thuis horen bij een wedstrijd zoals deze. De familie investeerde extra in de boot, van Code Zero kregen we teamkleding en in het jaar van de Cup functioneerden we

› als professioneel zeilteam. Op een vooravond aan de Cup werd er een barbecue georganiseerd voor alle vrouwen die meededen aan de Cup. Ik realiseerde me hoe bijzonder het was dat er in ons team twee vrouwen aan boord waren met beide een serieuze functie. Voor vrouwen aan boord van andere boten was het vaak niet duidelijk wat hun taak zou zijn, en behalve bij ROST III waren ze allemaal de enige vrouw aan boord. Het totaal aantal vrouwen dat meedeed aan de Cup had net samen een van de vijftien teams kunnen vormen.

De strijd om de Admiral's Cup begon en voor we het wisten stonden we aan de start van de Fastnet. Dit jaar gelukkig niet met +35 knopen de Solent uit, maar desalniettemin woei het +25knp en de windvoorspelling was tot en met de rots aan de wind. De wind nam iets af, en eenmaal bij de Scilly-eilanden aangekomen, was ik verder in de race dan ik ooit eerder was. Het weer zat mee, en van ervaren bemanningsleden hoorde ik dat de Ierse zee relatief rustig was. Elke watch werden er dolfijnen gespot en de zon scheen grotendeels van de tijd. Op dag drie kwam eerst Ierland, en vervolgens de Fastnet Rock in het vizier. Zou het deze keer lukken? De rots kwam dicht en dicht bij, en voor mij als pit betekende dat: aan de slag! Drie zeilwissels in een korte tijd, een Genua Staysail bij de jib, daarna een masthead codeo (Mho) en tot slot over naar een gennaker. Bij het rondenvan de rots werd ik eventjes stil. Na 6 jaar was het eindelijk gelukt. Er was geen tijd om hier te lang bij stil te staan, want de boot moest eerst voor de wind terug naar Frankrijk en er kon nog van alles gebeuren. Er volgde een pikdonkere nacht, een lastige downwind, maar na vier dagen, 9 uur en 14 minuten kwamen we de finish over in Cherbourg met een 16e plek van de 362 boten! Teamgenoot ROST III werd 22e en eerste in hun AC1 klasse.

EEN KLEINE
IMPRESSIE VAN
DE ADMIRAL'S CUP

In het moeilijke veld van AC2 werden wij in het eindklassement elfde van de vijftien, en in het totaal kwam DOST daarmee op een zesde plek van de vijftien in de Admiral's Cup.

WAT IS HET VOLGENDE OP DE PLANNING?

Na de intensieve seizoenen ter voorbereiding van de Fastnet en de Admiral's Cup, is de nazomer rustig. Er is tijd om te reflecteren op wat we hebben bereikt. De volgende Admiral's Cup over twee jaar is aangekondigd en Baraka GP gaat door. Het belangrijkste element voor het succes van ons team is dat plezier en gezelligheid voorop stonden. Zelfs in de pikdonkere nachten werd er bij ons gelachen aan boord. Ik ben de familie de Graaf dankbaar voor het team wat ze hebben opgebouwd en de mogelijkheid die ze ons hebben gegeven om te presteren op hoog niveau. Het hoofddoel om nog een keer rond de rots te gaan is gelukt. Als klein meisje, huilend van de spanning in mijn Optimistje op de Kagerplassen, had ik nooit durven dromen dat ik uiteindelijk zulke zeilavonturen mee zou maken. Op naar de volgende race op mijn bucketlist: de Sydney to Hobart race waar ik aankomende kerst aan meedoe! ◀

Laurien Waller

“
**Ik realiseerde
me dat er twee
vrouwen aan
boord waren met
een serieuze
functie.**

MEET THE ALL NEW

ADV7

ADV7
WEBPAGE

WATCH THE
VIDEO

HIGHFIELD
WEBPAGE

FORT MARINA
OFFICIAL DEALER OF HIGHFIELD BOATS

13 en 14 september 2025

ROND EN PLAT

FOTO'S JOEP ESSER PRODUCTIONS

In de week voorafgaand aan de Rond en Platwedstrijden was er geregeld contact tussen de wedstrijdcommissaris en de zeilers. De aanvankelijke verwachting was veel wind, zoveel wind dat er mogelijk niet gezeild zou kunnen worden. Omdat er doorgaans ook zeilers van ver komen en veel moeite doen om hun boot naar de Kaag te brengen, werd overwogen om de wedstrijden van te voren af te blazen. Gedurende de week werd de verwachting hoopvoller en werd besloten om het toch aan te zien en gelukkig maar.

Zaterdag werd er om twaalf uur gestart met een mooi windje. Zweiland over, Eimerspoel, Dieperpoel, alles crescendo, maar zeilend op het Norremeer verscheen een loodgrijze lucht in het zuidwesten. Met samengeknepen billen verder zeilend in de hoop net voor de bui te kunnen finishen, werd verder gezeild. Op het Zweiland de oostwal aanhoudend voor de in het zuidwesten naderende bui die van loodgrijs in pikzwart veranderde. Het leverde prachtige foto's op. Van de open jachten wist alleen de Willemijntje de haven te halen voor het losbarsten, de Hommel kreeg de volle laag op de finish en de rest zat nog op het Zweiland. Aan boord van de Bestevaer hadden we al doorgesproken dat als de wind uit zou schieten, direct de kraanlijn werd doorgezet, de

inboard gestart en de vallen los. Als een geolied machientje werd de routine uitgevoerd en kwamen de zeilen naar beneden. Niets loos, maar de wedstrijd was wel over. Degene die nog geen zeilpak aan hadden raakten tot op de draad doorweekt. Zo beleef je nog eens wat. Overigens zeilde de kleine Grundel Kruiemeltje kranig door in de bui en finishte reglementair. Verdere wedstrijden werden afgelast waardoor een mooie gelegenheid ontstond om naar de Schippertjesdagen te gaan en een Open Monument te bezoeken, wat ieder jaar samenvalt met de Rond en Platwedstrijden.

Zo enerverend als de zaterdag was, zo ideaal was de zondag. Met een prachtig windje 3 Bft werden voor de lunch direct opeenvolgend twee wedstrijden gezeild en na de lunch nog een

wedstrijd. Wat waren we blij dat niet vooraf besloten was om de wedstrijden af te blazen. Wel heel jammer was dat de mast van de prachtige grote Boeier Ludana vlak voor de start van de tweede wedstrijd ineens een knik vertoonde vlak boven de hommer. Er werd gauw gestreken en de haven opgezocht. Gelukkig kwam de masttop niet naar beneden en was er dus geen verdere schade of letsel.

De prijsuitreiking was heerlijk verfrissend en verrassend. Later bleek dat de rekenaar toch wat minder ingeslingerd is op het rekenen met de TVF (Tijd Vermenigvuldigings Factor) die bij Rond en Plat wordt gebruikt. Daags na de wedstrijden heeft de wedstrijdleader zeer keurig een belondje gemaakt om de onterechte en terechte winnaars op de hoogte te brengen van de herziene

uitslag, waarmee e.e.a. koninklijk geregeld werd.

In de klasse van de kajuitjachten was Max Barends en zijn bemensing met de kleine Grundel Kruiemeltje vóór en na herberekening onbetwist eerste, gewoon door alle wedstrijden te volharden en uit te zeilen! Bij de open jachtjes kon in eerste instantie Maarten Vermeulen de Mastwortel wisselprijs in ontvangst nemen, maar heeft deze zeer sportief het weekend er na bij de Westeinder wedstrijden aan Dirk Slijper van de Hommel overhandigd. Tweede was de Willemijntje van Hildo Brilleman en derde de Astrea van Leopold Hertzberger. ◀

Alexander de Vos

8 UREN VAN DE KAAG 2025

vlak na de start

Traditiegetrouw vindt eind september de 8 uren van de Kaag plaats. Voor de meeste ‘mooi weer’ zeilers is dit de afsluiting van het zeilseizoen. De 8 uren is een gezellig zeilevenement waarbij zowel toerzeilers als ook de doorgewinterde wedstrijdzeilers met elkaar strijden om zo veel mogelijk mijlen te zeilen. Het concept is heel eenvoudig: na de start om 08.00 uur zeil je eerst een verplichte baan naar alle uithoeken van de Kagerplassen. Daarna is het de bedoeling om zoveel mogelijk boeien te ronden en dus mijlen te maken. Bonusmijlen zijn te verdienen door de ‘basis’ronde nog een keer te doen en/of een ster te zeilen door elke keer een andere boei op een andere plas te ronden en weer terug te keren naar de X boei op het Zweiland, voordat je op weg gaat naar de volgende boei. Om 16.00 uur is de finish en het is de kunst om zo dicht mogelijk bij 16.00 uur de finishlijn te passeren. Ben je te vroeg dan doe je jezelf te kort (je had wellicht nog een boei kunnen ronden), ben je te laat dan krijg je strafmijlen.

De zaterdag vóór de 8 uren meerden de eerste deelnemers al aan de steigers bij de Kaagsociëteit. De wind begon tegen middernacht aan te wakkeren tot windkracht 6 á 7 en bleef staan tot zondagmorgen. De weersvoorspelling gaf aan dat de wind later minder zou gaan worden. De wedstrijdleiding, aangevoerd door Jacco Hogenboom en Jan Devilee, besloot om de start uit te stellen tot 10.00 uur.

Intussen was de havenmeester Kiek van der Poel met haar hippe bakfiets gevuld met dozen eieren al vroeg gearriveerd om het ontbijt voor alle deelnemers te verzorgen. Om 07.00 uur kwamen de lekkere geuren van gebakken eieren met spek ons tegemoet vanuit het jeugdhonk. Vorig jaar bleek dit ontbijt zo’n succes te zijn dat Kiek gevraagd

Kiek aan het bakken

wachten tot de wind gaat liggen

werd om dat dit jaar weer te verzorgen. Langzaamaan druppelden alle bemanningen het jeugdhonk binnen. Door het uitstel werd de tijd benut om gezellig met elkaar te ontbijten. Een mooier begin van de 8 uren konden we ons niet wensen.

Om 10.00 uur was de harde wind iets afgenomen en werd de wedstrijd gestart. Er werd voor de wind gestart met aanvankelijk nog een flinke bries in de rug. Foto 03 Gedurende de dag nam de wind af tot een ideale windkracht 4. Ondanks de onstuimige nacht en ochtend werd het een ultieme zeildag met prachtige weercondities. In totaal deden 19 boten mee en vond om 17.00 uur de altijd gezellige prijsuitreiking

plaats op het terras van de soos.

De einduitslag wordt berekend door de formule: $TA = WA \times (SW/100)$ waarbij de TA (theoretische afstand) = WA (werkelijke afstand) x SW/100.

Er waren uiteindelijk winnaars in drie categorieën: Paul Huijbens bij de eenmansboten, Harry en Erik Sistermans in de categorie open boten en bij de kajuitboten Thijs en Ewout Knegtel, proficiat heren!

Dank aan de organisatoren Jacco en Jan en aan Kiek voor het heerlijke ontbijt! ◀

Volgend jaar zijn we er weer bij! Marcel en Liesbeth, Mare

De sfeer is goed aan boord van de Mare met al z'n jonge opstappers

HAVEN IN DE WINTER

Het vaarseizoen is afgelopen en de winter dient zich aan. Graag vragen we uw aandacht gedurende de winterperiode om af en toe naar uw schip/jol te gaan om te checken of alles in orde is.

HIER VOLGEN WAT TIPS:

- ▶ Zorg dat uw boot en trailer op het jollenveld stevig aan de ogen in het terrein bevestigd zijn. En zorg dat de mast gestreken is.
- ▶ Licht uw schip in het water, zorg dat hij stevig afgemeerd is met voldoende lijnen en dat de winterzeilen degelijk bevestigd zijn.
- ▶ Heeft u nog geen sticker op uw trailer? Deze is verkrijgbaar op het secretariaat. Trailers zonder sticker worden uiteindelijk verwijderd.
- ▶ Wilt u klein onderhoud verrichten zoals afschrappen, schuren (met stofzuiger) en schilderen van boten op het jollenveld, gebruik dan een dekzeil onder de boot tegen verfspatten op het terrein en dat afval e.d. op de juiste wijze kan worden afgevoerd.

- ▶ Denk bij vorst aan het aftappen van de motor en het vullen van antivries van de waterleidingen, toilet en afsluiters.
- ▶ Licht uw schip in het ijs, ga dan niet aan boord. Het ijs kan schade aan de romp veroorzaken bij beweging.
- ▶ Laad de accu's volledig op en bewaar ze op een droge, warme plek, of laat ze aan boord met een druppellader.
- ▶ Controleer regelmatig of het dekzeil nog goed vastzit en of de boot geen water maakt.
- ▶ Haal zeilen en lopend want van het schip en sla het thuis droog op. Smeer eventueel rolsystemen van de rolfof of rolgrootzeil.
- ▶ Plaats vochtvreter in alle ruimtes om vochtproblemen en schimmel te voorkomen.
- ▶ Vul de dieseltank en voeg een additief toe om condens te minimaliseren en de brandstof te reinigen.

Wij wensen u een fijne winter en zien u graag weer in het voorjaar. ◀

Onno Kreeft, Havenmeester

EEN PRACHTIG ZEILWEEKEND ALS HERKANSING

Het weekend van 30 en 31 augustus stond in het teken van Combi Kaag 2, de herkansing voor de editie van mei die door storm werd afgelast. Dankzij een vlotte samenwerking kon het evenement alsnog doorgaan en groeide het uit tot een schitterend zeilweekend.

LOGISTIEK NAAR EEN TOPLOCATIE

Om op de Kagerplassen te zeilen, moest eerst een logistieke operatie worden uitgevoerd. Rubberboten en een deel van de Optimisten vertrokken in de sleep vanuit haven Oost. De trailers gingen naar de Kaagsociëteit. Ondanks een spannende weersvoorspelling bleef het prachtig zeilweer.

ZATERDAG: MASTERCLASS STARTEN

De zaterdag begon met een clinic 'starten', verzorgd door Mark Schuurman, coach en coördinator van KWV De Kaag, samen met een sterk coachteam. De tips waren meteen zichtbaar in de oefenwedstrijden en vormden een uitstekende voorbereiding op de wedstrijddag.

ZONDAG: RACE DAY OP HET ZWEILAND

Zondag stond in het teken van het

combiklassement. Er deden 28 zeilers mee, waarvan 7 van De Kaag.

Algemeen klassement:

- Eerste plaats voor Nils Bakkenes van KWV De Kaag met uitsluitend eerste plaatsen
- Derde plaats voor Babette Linnartz van KWV De Kaag

Categorie Onder 11 jaar:

- Derde plaats voor Luuk van Gennep van KWV De Kaag

Optimist Combi Wit voer vijf wedstrijden strak op schema.

OPTIMIST GROEN: EERSTE STAP NAAR WEDSTRIJDZEILEN

Optimist Groen is bedoeld voor zeilers met CWO2 of vergelijkbaar niveau. De ontwikkeling van de vaste deelnemers was duidelijk zichtbaar en nieuwe zeilers maakten hun eerste meters in het wedstrijdcircuit. Op het Vennemeer werden in de ochtend vier wedstrijden gevaren, gevolgd door drie wedstrijden op het Zweiland in de middag.

FEESTELIJKE AFSLUITING

De Combi Kaag werd afgesloten met een gezamenlijke prijsuitreiking voor alle deelnemers. Een prachtig weekend

vol techniek, plezier en sportiviteit op de Kagerplassen. ◀

Met dank aan Jan-Willem Harwijne (Voorzitter Combi Amsterdam) en ouders voor het aanleveren van tekst en foto's voor dit artikel).

ROEICOACH AD DUBBELDAM GEEFT COASTAL-CLINIC

DE DYNAMISCHE KRACHT VANUIT DE BEENTRAP

Roeien lijkt heel makkelijk maar is een complexe beweging. En sloeproeien is zeker iets anders dan Coastalroeien, houdt oud-bondcoach Ad Dubbeldam zijn gehoor voor. Hij kan het weten: hij coachte een leven lang gladroeiers. Reden om hem op de vereniging uit te nodigen voor een aantal bijeenkomsten over de roeitechniek voor Coastals. De inzichten over uitzet, recover, inpik en haal vliegen over tafel, maar zijn belangrijkste boodschap is: 'Houd plezier in het roeien'.

vereniging. Want er valt nog veel te leren, dat voelen we allemaal. Het is een nieuwe roeitak binnen De Kaag, we zijn pas een paar jaar bezig.

Onder de Coastalroeiers zit ook een aantal sloeproeiërs en Dubbeldam kan ze er zo uitpikken als hij ze op filmpjes ziet roeien: ver naar voren buigen, hard trekken aan de riemen en dan die laatste tik. Voor sloeproeien moet je een hoge spierspanning in de benen opbouwen, statische kracht. Bij Coastalroeien ontstaat er een dynamische kracht vanuit de beentrap, terwijl je rug en armen zo lang mogelijk statisch blijven. Meer rust in de recover en een continue beweging. En de 'brievenbus' bij het sloeproeien is bij de Coastalroeiers een 'fietsketting'.

We gaan vandaag nog niet het water op en we kijken ook nog geen filmpjes, het

gaat om de roeihouding. De ergometer komt letterlijk op tafel, en Ad wijst een vrijwilliger aan als 'slachtoffer': Lisette Smit maakt roeihalen en Ad analyseert. Gelukkig is Lisette al enigszins ervaren, ze is - toevallig of niet - ook degene die het Coastalroeien op de Kaag introduceerde, jaren geleden.

BUIKJE

De praktische tips over de roeibeweging volgen elkaar in rap tempo op. Schouders laag, ellebogen twee vuisten los van het lichaam, iets inzakken in de romp en dan de massa van de romp naar voor het bankje brengen. Klippen (draaien) met het blad als de riem over je knieën komt, maar niet met een klap. En ook geen plof als het bankje aan het eind van de rails komt. Scheenbenen recht en lenig in de enkels.

Leuk is dat Dubbeldam zich voortdu-

rend realiseert dat we geen vijftien meer zijn. Dus geen holistische benadering, maar stap – voor – stap. Bij stijve enkels gaan we daar niet aan werken, maar zetten we gewoon het voetendoorboord iets lager. En heb je inmiddels een buikje? Dan mogen de knieën best een beetje uit elkaar. Anders kun je geen goede inpik maken.

Op alle vragen komt een antwoord. Snel oprijden is taboe, maar hoe doe je dat dan als je een boot wil inhalen? Daar hebben we zeker nog wat te leren: ook als je meer tempo wil maken, moet je rustig blijven oproeien. Tempo en kracht leren ontkoppelen, daar gaat het om. Eerst contact met het water, dan pas power leveren!

En op welke plek zet je roeiers in de boot bij flink lengteverschil? Heel

anders dan we dat nu vaak doen: lange mensen, met meer massa, in het middenschip, kortere mensen op slag en boeg. En natuurlijk volgens de 'methode-Dubbeldam': de meest technische roeier op slag.

We krijgen huiswerk mee: de trainingsfilmpjes van Karolien Florijn bekijken op inpik. Daar haalt ze de kracht vandaan. En de komende maanden zelf filmpjes maken én inleveren voor de volgende sessie.

Het is dat het zo snel donker wordt, maar het liefst zouden we de boten weer te water laten om het allemaal meteen te gaan toepassen. Dat plezier blijven houden in het roeien is deze middag wel gelukt. ◀

Addie de Moor

Op een grijze zondagmiddag puilt het Lichthuys op haven Oost uit met Coastalroeiers. Van wedstrijdroeiers tot beginners, iedereen is nieuwsgierig afgekomen op de eerste clinic over Coastalroeien binnen onze

LINK NAAR TRAININGSFILMPJE KARLIEN FLORIJN

Uit de kombuis, diner voor de feestdagen

Hoofdgerecht

Vol-au-vent deluxe

Feestelijke vol-au-vent met een hoge, krokante bladerdeegkoek gevuld met zachte hoevekip, botergebakken kalfszwezeriken, boschampignons en een fluweelzachte roomsaus.

Het sauteren van gehaktballetjes en champignons, het pocheren van de kip en het bakken van de bladerdeegkoek in de oven geven dit gerecht rijke textuur en diepe smaak. Perfect voor een de feestdagen als maaltijd of gezellige lunch op nieuwjaarsdag, afgewerkt met grijze garnalen, Hollandaisesaus en verse bieslook.

Ingrediënten voor 6 personen

- 1 hoevekip
- 2 eieren
- 2 vellen bladerdeeg
- 250 gr kalfszwezeriken
- 1 el peperbolletjes
- enkele druppels witte azijn
- 250 gr gemengd gehakt
- 250 gr champignons
- 250 gr boschampignons
- 2 el bloem
- 100 ml room
- 250 gr gepelde grijze garnalen
- 1 el fijngehakte bieslook
- peper - zout
- boter

Voor de Hollandaisesaus:

- 200 gr boter
- 2 eieren
- 0,25 citroen, het sap
- peper - zout

Bereiding stap voor stap

1. Snijd de rug uit de kip zodat deze volledig platgeduwd kan worden. Daarvoor bestaat een prachtige keukenterm, poulet en crapaudine. Verhit een goeie klont boter in een kookpot. Kleur de kip op de vel kant in de schuimige boter. Kruid met flink wat peper en zout. Zet vervolgens net onder water als de kip een beetje kleur heeft gepakt. Sluit het deksel en laat 20 minuten koken.
2. Breek en kluts de helft van de eieren los. Snijd één grote cirkel uit het eerste vel bladerdeeg met een diameter van 20-25 cm voor de basis van de bladerdeegkoek. Prik gaatjes in de cirkel met een vork en bestrijk met losgeklopt ei. Snijd vervolgens lange stroken van de rest van het bladerdeeg, elk ongeveer 2 cm breed. Leg de eerste strook langs de rand van de basis en bouw trapsgewijs verder door meerdere stroken op elkaar te stapelen. Bestrijk telkens met ei. Dit zorgt voor de klassieke hoge rand van de videekoekje maar dan in een XXL versie.
3. Bak de bladerdeegkoek in een voorverwarmde oven van 180°C tot het gerezen en mooi goudbruin is.
4. Leg de kalfszwezeriken in een kom met ijskoud water en een goeie snuf zout. Laat ze weken om eventuele onzuiverheden te verwijderen. Het beste is om te vragen aan de slager om ze mooi opgekuist te krijgen. Dat bespaart veel werk, zoals zelf de vliezen verwijderen. Zet de zwezeriken net onder met koud water in een steelpan. Voeg een flinke snuf zout, wat peperbolletjes en enkele druppels witte azijn toe. Verwarm op middelmatig vuur tot net onder het kookpunt. Haal, van zodra het water stoomt, de steelpan van het vuur en haal de zwezeriken uit het kookvocht. Laat ze schrikken in ijswater en dep ze droog. Idealiter een nachtje op keukenpapier en tussen twee schaaltes.
5. Haal de kip uit de pot en zeef de kippenbouillon waarvan de saus gemaakt zal worden. Laat de kip afkoelen. Rol kleine balletjes van het gehakt en bak ze in een flinke klont boter op middelhoog vuur.
6. Borstel de champignons en boschampignons schoon. Snijd de gewone champignons in stukjes en houd de boschampignons heel. Bak mee met de balletjes in de boter. Kruid met peper en zout. Besprenkel rijkelijk met bloem en laat nog een halve minuut aanbakken om de rauwe bloemsmak te laten verdwijnen. Blus met de kippenbouillon om een gebonden saus te verkrijgen. Voeg de room toe en laat zachtjes pruttelen op een zacht vuur.
7. Pluk al het gekookte vlees van de kip en voeg toe aan saus. Kruid naar smaak met peper en zout.
8. Snijd de zwezeriken in stukjes van 3 à 4 cm en besprenkel met bloem. Bak krokant aan in schuimige boter op hoog vuur in een antikleefpan gedurende 3 minuten. Kruid met peper en zout. Voeg de boschampignons toe en laat ook kleuren in de boter.
9. Laat voor de Hollandaisesaus de boter zachtjes smelten in een steelpan. Breek een ei in een hoge mengbeker. Voeg een het sap van een kwartje citroen, een snuf zout en wat peper toe. Zet de staafmixer erin, mix en voeg voorzichtig de gesmolten boter toe tot er een dikke, romige saus ontstaat. Proef en voeg eventueel extra citroensap of zout toe naar smaak.

Serveren:

Vul de bladerdeegkoek met de vol-au-vent en werk af met de krokante zwezeriken, de krokant gebakken boschampignons, een handvol gepelde grijze garnalen, de Hollandaisesaus en fijngehakte bieslook.

Nagerecht

Pavlovataart met rood fruit

Ingrediënten voor 6 personen

Pavlova

- 4.5 eiwitten
- 225 g kristalsuiker
- 1.5 tl citroensap
- 1.5 el maizena

- 0.8 ei
- 37.5 g kristalsuiker
- 0.8 vanillestokje
- 375 ml volle melk

Slagroom

- 187.5 ml slagroom
- 37.5 g poedersuiker
- 0.8 zakje Klopfix

Banketbakkersroom

- 37.5 g custardpoeder

Aardbeiensaus

- 187.5 g aardbeien
- 18.8 g poedersuiker

En verder:

vers rood fruit naar smaak

Bereiding stap voor stap

1. We beginnen met het maken van de pavlova. Verwarm hiervoor de oven voor op 100° boven- en onderwarmte. Bekleed de bakplaat met een vel bakpapier en teken hier drie cirkels van gelijke grootte op.
2. Klop de eiwitten op met de keukenmachine. Voeg tijdens het kloppen geleidelijk de kristalsuiker en citroensap en zeef als laatste de maizena boven de kom. Klop het geheel tot glanzende stijve pieken.
3. Schep het pavlovabeslag in een spuitzak en spuit de cirkels die je zojuist hebt getekend op het bakpapier vol met eiwit. Pavlova zet niet uit dus je mag best een beetje de hoogte in werken.
4. Schuif de bakplaat in het midden van de oven en laat de pavlova 2 uur drogen. Laat ze vervolgens volledig afkoelen en bewaar ze tot gebruik afgedekt met een theedoek buiten de koelkast.

Banketbakkersroom

1. Je kunt de banketbakkersroom het beste maken tijdens het drogen van de pavlova. Doe voor de banketbakkersroom het custardpoeder samen met het ei en de helft van de kristalsuiker in een kom en klop dit met een garde tot een klontvrij papje.
2. Verhit ondertussen de melk met de rest van de suiker en het merg van het vanillestokje in een steelpan. Verwarm dit net zolang tot de suiker helemaal is gesmolten.
3. Schenk al kloppend de helft van het warme melkmengsel bij het eipapje in de kom en schenk vervolgens alles weer terug in de steelpan.
4. Roer de custard steeds goed door met een garde en laat het op middelhoog vuur indikken.
5. Schenk de dik geworden custard in een kom of plastic bak en dek af met plasticfolie of deksel. Laat de custard afkoelen en opstijven in de koelkast.

Aardbeiensaus

1. Maak de aardbeien schoon en pureer ze samen met de poedersuiker. Haal de gepureerde aardbeien door een zeef en vang de gladde saus op. Bewaar de saus in de koelkast.

Slagroom

1. Klop de slagroom samen met de poedersuiker en Klopfix lobbij. Doe dit vlak voordat je de taart gaat bouwen.

Pavlovataart bouwen

1. Leg een van de taartplakken op het bord waarop je de pavlovataart wilt serveren.
2. Schep de afgekoelde en stevig geworden banketbakkersroom in een spuitzak en spuit de helft van de banketbakkersroom op de plak pavlova.
3. Leg bovenop de banketbakkersroom de tweede laag pavlova en spuit hier de rest van de banketbakkersroom overheen. Leg de laatste plak pavlova bovenop.
4. Schep de lobbige slagroom bovenop de taart en verdeel hier het verse rood fruit overheen. Schenk de aardbeiensaus over de taart en serveer direct.

Jachthaven Juffermans bv

ZOMER- EN WINTERSTALLING

REPARATIE EN ONDERHOUD

VAN SLOEP TOT JACHT (40 TON)

HISWA

Veerpolder 69 • Warmond • Tel (071) 301 05 48 • Fax (071) 301 06 02

info@jachthavenjuffermans.nl • www.jachthavenjuffermans.nl

TE KOOP:

WEDSTRIJD H-BOOT NED 69

Winnaar vele wedstrijden, waaronder kampioen winter- en zomerwedstrijden. Gebouwd in Finland door Botnia werf in 1979. Onderwaterschip voorzien van coppercoat, dus geen onderhoud. 2 grootzeilen, 4 fokken en 1 spinaker. Giek, spiboom en verstaging vernieuwd.

Wegneembare overloop met loefauto-maat en hangbanden. Wegneembare zwemtrap op spiegel.

Dektent over gehele boot met staande mast. Kussens in droge opslag. Aluminium Harbeck trailer met nieuwe banden.

Torqueedo 1,1 KW buitenboordmotor met afstandsbediening 2023. Reserve accu voor lange afstanden.

€ 11.000,=

MEER INFO : TON VAN BEEK, TEL: 071-3010328

ZOMERVAKANTIE 2026:

Regio Noord: 4 juli t/m 16 augustus

Regio Midden: 18 juli t/m 30 augustus

Regio Zuid: 11 juli t/m 23 augustus

Kaagweek: 16 t/m 19 juli

SAVE THE DATE

2026 KAAGWEEK

De 2026 editie wordt verrassender, leuker en beter

KVV De Kaag

Column

Gamen op De Kaag

Ze zijn klein, dapper, en hebben geen idee hoe bijzonder ze eigenlijk zijn. Terwijl de rest van Nederland zich 's winters in fleece-dekens rolt en klaagt over koude vingers op het fietsstuur, stappen zij met een big smile in een bootje. Geen pixels, geen power-ups, geen wifi – alleen wind, water en wilskracht.

We hebben het over de Kaagse jeugdzeilers. De echte. Die met natte haren, koude tenen en een hoofd vol verhalen. Ze varen niet omdat het moet, maar omdat het mág. Omdat er niks mooiers is dan over de Kager-plassen glijden met je joystick in de hand. Niet achter een scherm, maar midden in de game zelf.

Bij K WV De Kaag leer je niet alleen zeilen. Je leert vertrouwen op jezelf, samenwerken met de wind, luisteren naar het water. Je leert dat een beetje nat worden niet erg is, en dat opgeven geen optie is. En als je het goed doet, krijg je geen virtuele trofee, maar iets veel beters: een échte beker die je thuis neer kan zetten.

De jongste beginnen in Optimisten, de wat meer

gevorderden knallen door naar wedstrijdteams. Ze worden handiger, sneller, slimmer – en ja, ook kouder. Want echte Kaagkids varen het hele jaar door. Terwijl anderen binnen marshmallows roosteren, trekken zij nog één keer aan dat zeil.

En daarna? Dan chillen ze in het vernieuwde jeugdhonk. Droge sokken, warme choco, een tosti, sterke verhalen. Geen online vrienden, maar echte vrienden. Dus als je ze ziet – die kleine zeebonken met een glimlach groter dan hun zwemvest – zwaai even. Want daar vaart de toekomst van K WV De Kaag. Stoerder dan Fortnite, cooler dan TikTok.

Door: A.I. Waterman

Over de columnist:

A.I. Waterman is geen mens, maar AI-tekstschrijver op basis van ChatGPT. Het is het nieuwste lid van de Kaag-nieuwsredactie, altijd spitsvondig en up-to-date.

Tarieven 2026

Categorie 1:	€ 231,00
Categorie 2:	€ 116,00
Categorie 3:	€ 70,00
Categorie 4:	€ 49,00

Verbandsbijdrage is	€ 26,75
voor jeugd en gezinsleden	€ 13,40

Roeibijdrage:	€ 170,00
VERzeilen:	€ 232,00

De overige (haven)tarieven vindt u op de website of via deze QR code:

ADVERTEREN

Ons prachtige glossy clubblad het 'Kaagnieuws' verschijnt 3 maal per jaar in kleur en in de digitale versie zit een link naar uw website en uw logo komt op onze website te staan. Het Kaagnieuws wordt verspreidt onder de 1500 Kaagleden, zusterverenigingen en het Scheepvaartmuseum.

Vindt u dat uw advertentie ook niet ons blad mag ontbreken, neem dan contact op met het secretariaat voor meer info of scan de QR code.

KWV DE KAAG MAGAZINE
**KAAG
NIEUWS**
▶ April 2025 | Nr. 647

**OOK UW
ADVERTENTIE
IN HET
KAAGNIEUWS?**

Puzzel mee en win! Mail de oplossing vóór 1 april '26 naar redactie@kwvdekaag.nl.
De oplossing van de vorige puzzel; Met zijn allen graag naar De Kaag. Deze is gewonnen door **Chantal de Groot**

Kaagroeien

- BAK

BOEG

BREEKPIN

COASTAL

CONCENTRATIE

DRIEKWART

ENGINE

FEDDEREN

GANGEN

GIG

HAAL

HAALPIN
- HALF

HANDEN

HEK

HOUDING

INPIK

KIEL

KRACHT

LICHTHUYLS

MANCHET

MIDSCHIP

OUTPIK

PINNEN
- PLONSEN

RECOVERY

RIEM

ROEITRAINER

SLAG

SNELHEID

SNOEKEN

SOCIAAL

SPANTEN

SPOORSTOK

STRIJKEN

TEAM
- TRAILER

TRAINING

VLONDER

WEDSTRIJD

WHALER

WINNAAR

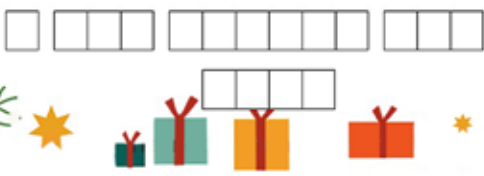
ZITKUSSEN

ZITPOSITIE

ZWEMVEST

E	P	L	A	A	I	C	O	S	Z	P	K	O	F	M	D	T
N	I	N	P	I	K	W	P	W	R	K	L	E	U	R	G	K
E	N	T	K	E	H	O	E	G	I	E	D	O	I	O	A	R
T	N	O	A	A	O	M	L	P	N	D	L	E	N	B	N	A
N	E	E	L	R	V	A	T	K	E	I	K	I	E	S	G	A
A	N	E	S	E	T	U	R	R	O	W	D	N	A	I	E	N
P	R	T	S	S	O	N	E	N	A	Z	G	U	G	R	N	N
S	O	T	A	L	U	N	E	R	K	I	E	L	O	E	T	I
K	I	O	F	M	A	K	T	C	N	T	N	D	E	H	E	W
B	C	N	A	L	J	G	T	E	N	P	R	I	E	M	H	E
R	R	E	N	I	A	R	T	I	E	O	R	E	N	A	C	D
E	T	K	R	A	C	H	T	B	Z	S	C	H	A	G	N	S
E	I	T	J	M	I	D	S	C	H	I	P	L	H	G	A	T
K	S	K	W	N	E	D	N	A	H	T	P	E	A	E	M	R
P	V	D	S	Y	U	H	T	H	C	I	L	N	A	O	E	I
I	K	V	L	O	N	D	E	R	N	E	A	S	L	B	A	J
N	E	K	E	O	N	S	G	R	E	C	O	V	E	R	Y	D

Oplossing

HET KAAG KERST KLAVERJAS TOERNOOI

Na het succes van vorig jaar organiseren we wederom een klaverjastoernooi. En wel op 28 december. We beginnen weer wat vroeger dan de vorige keren, nl. om 16.00 uur zodat het 's avonds niet al te laat wordt zoals afgelopen keer! Natuurlijk wordt de inwendige mens goed verzorgd met erwtensoep, hapjes en drankjes. Er wordt gestreden om de Oliebollentrofee. Wat betreft de prijzen: Er is een 1e, 2e en een 3e prijs. En omdat we iedereen een prijs gunnen, verzoeken we alle deelnemers zelf een ingepakt kadootje voor een ander mee te nemen! Het maakt niet uit wat je inpakt: iets uit de voorraad, je kerstpakket of het kadootje wat je eigenlijk zelf niet wilde.

De speelstijl is Rotterdams. Dus aarzel niet, en meld je aan op de site www.kwvdekaag.nl/klaverjastoernooi

Datum: zondag 28 december
Tijd: 16.00 uur
Locatie: 't Lichthuys op haven Oost
Inschrijfgeld: € 7,50 p.p., ter plekke te voldoen. Dit is inclusief hapjes en drankjes, en uiteraard olieballen!!

Introducees zijn van harte welkom.
Maximaal 6 tafeltjes, dus 24 personen. Vol is vol.

Rien Mussert en Max van Dijk

Het bestuur en medewerkers van KWV De Kaag wensen u hele warme, gezellige kerstdagen en een gelukkig en liefdevol 2026.

jaarkalender

JANUARI	MEI		
4 Micro Magic winterwedstrijd	3 Zeiltraining (Finn)	17 Zomeravondwedstrijd	13 Open Monumentendag
11 Nieuwjaarsborrel	6 Zeiltraining (12vts)	Zomeravondwedstrijd jeugd	16 Zeiltraining (Finn)
11 Winterwedstrijd	6 Zomeravondwedstrijd	21 Zeiltraining (Finn)	19 Zeiltraining (12vts)
25 Micro Magic winterwedstrijd	9 Havenborrel	24 Zeiltraining (12vts)	19 Zomeravondwedstrijd
FEBRUARI	10 Zeiltraining (Finn)	24 Zomeravondwedstrijd	23 Zeiltraining (Finn)
1 Micro Magic winterwedstrijd	12 - 21 Motorboottocht	27, 28 ONK Finn Sprint	26 Zeiltraining (12vts)
8 Winterwedstrijd	13 Zeiltraining (12vts)	JULI	26 Zomeravondwedstrijd
15 Micro Magic winterwedstrijd	13 - 17 Rondje Noord-Holland	1 Zeiltraining (12vts)	30 Zeiltraining (Finn)
22 Micro Magic winterwedstrijd met Micro Magic NL	13 Zomeravondwedstrijd	1 Zomeravondwedstrijd	
MAART	17 Zeiltraining (Finn)	Zomeravondwedstrijd jeugd	SEPTEMBER
1 Micro Magic winterwedstrijd	Opstapdag jeugd	5 Zeiltraining (Finn)	2 Zeiltraining (12vts)
8 Winterwedstrijd	20 Zeiltraining (12vts)	8 Zeiltraining (12vts)	5 Endurance Coastal roeien
15 Winterwedstrijd (reserve)	20 Zomeravondwedstrijd	8 Zomeravondwedstrijd	5 Havenborrel
22 Micro Magic winterwedstrijd	23, 24 Pinksterevenement 12 vts	11 & 12 Jeneverboomtrofee	6 8 Uurs race
APRIL	27 Zeiltraining (12vts)	12 Zeiltraining (Finn)	6 Zeiltraining (Finn)
1 Zeiltraining (12vts)	27 Zomeravondwedstrijd	12 Kaag Cruise Culinaire	9 Zeiltraining (12vts)
3 Burenborrel	Start CWO	15 Zeiltraining (12vts)	12, 13 Rond & Plat & Polyclassics
4 - 6 Internationaal Paasevenement (Cadet, Yngling, Finn)	31 Zeiltraining (Finn)	15 Zomeravondwedstrijd	13 Open Monumentendag
4, 5 Voorkaag	JUNI	15 Opening Kaagweek	13 Zeiltraining (Finn)
8 Zeiltraining (12vts)	3 Zeiltraining (12vts)	16 - 19 Kaagweek	16 Zeiltraining (12vts)
9 Algemene Ledenvergadering	3 Zomeravondwedstrijd	22 Zeiltraining (12vts)	19, 20 Combi Kaag
12 Zeiltraining (Finn)	6 Kaagrace (roeien)	22 Zomeravondwedstrijd	20 Zeiltraining (Finn)
15 Zeiltraining (12vts)	7 Beacht Sprint Coastal roeien Katwijk	29 Zeiltraining (12vts)	23 Zeiltraining (12vts)
19 Zeiltraining (Finn)	7 Zeiltraining (Finn)	29 Zomeravondwedstrijd	26, 27 Nakaag
22 Zeiltraining (12vts)	10 Zeiltraining (12vts)	AUGUSTUS	30 Zeiltraining (12vts)
25 Oranje verenigingsevenement	10 Zomeravondwedstrijd	2 Zeiltraining (Finn)	
26 Zeiltraining (Finn)	13, 14 NK Sprint Valken	5 Zeiltraining (12vts)	OKTOBER
29 Zeiltraining (12vts)	14 Zeiltraining (Finn)	5 Zomeravondwedstrijd	11 Winterwedstrijd
	17 Zeiltraining (12vts)	9 Zeiltraining (Finn)	NOVEMBER
		12 Zeiltraining (12vts)	8 Winterwedstrijd
		12 Zomeravondwedstrijd	DECEMBER
			13 Winterwedstrijd
			27 Klaverjastoernooi

De kalender wordt gedurende het jaar nog verder aangevuld en kunt u vinden op de website.

personalia

VOORGESTELDE LEDEN

NAAM	WOONPLAATS	VOORGESTELD DOOR:	
Dhr. B.J. van Blokland	Leiden	Dhr. W. van der Geest	Dhr. F. Winnubst
Dhr. J.C.R. van de Bovenkamp	Leiden	Dhr. J. Gaarlandt	Dhr. J. Henderson
Dhr. H.P.J. van der Eerden	Den Haag	Dhr. R.J. Brugman	Dhr. H. Havik
Mevr. C.A.M. van Eijle	Leiden	Mevr. N. Kruse	Mevr. H. van Berge Henegouwen
Dhr. E. van Es	Oegstgeest	Dhr. B. Kreuger	Dhr. M. Vintges
Dhr. R.K. Jansen	Wassenaar	Dhr. R. Brinkel	Dhr. J.W. van der Linden
Mevr. P.A. de Jong	Leiden	Mevr. H. van Berge Henegouwen	Mevr. E. Voogt
Dhr. D. Kaptein	Voorhout	Mevr. H. van Berge Henegouwen	Mevr. N. Kruse
Dhr. D.N. Lambinon	De Zilk	Dhr. M. van Dijk	Dhr. R. van Schie
Dhr. C.D. Lambinon	De Zilk	Dhr. M. van Dijk	Dhr. R. van Schie
Dhr. F.J.P. Roos	Den Haag	Dhr. R. Brinkel	Dhr. H.J. Weekhout
Dhr. J. Snelders	Noordwijk	Dhr. M. Barends	Dhr. A. Barends
Dhr. G.E. van der Spek	Naarden	oud-lid	
Mevr. L. Tolson-Savelberg	Oegstgeest	oud-lid	
Dhr. J.M. van der Valk	Den Haag	Mevr. E. van Loenen	Mevr. J. van Eijk
Dhr. S.E. Willems	Nieuw-Vennep	Dhr. J. Houweling	Dhr. T. Duyvestijn
Dhr. W.F. Willemze	Heemstede	Dhr. B. Konijnenburg	Dhr. D. Konijnenburg

GEZINSLEDEN

Mevr. M. Buitink-Ouwerkerk, Warmond
Mevr. I. Jager-Janka, Oegstgeest
Dhr.. A. Vlugt, Kaag

JEUGDLEDEN

Fedde Wever, Den Haag
Jeltze Holmes, Leiden
Lola Quispel, Oegstgeest

Bezwaren tegen het voorgestelde lidmaatschap kunnen tot vier weken na de aanmelddatum schriftelijk worden ingebracht bij het bestuur. Na deze termijn zal het bestuur beslissen over toekenning van het lidmaatschap.

Beëindiging lidmaatschap - Als u uw lidmaatschap van KVV De Kaag wilt opzeggen, moet u dat schriftelijk doen, door een opzeggingsbrief naar het secretariaat te sturen. Opzegging kan alleen tegen het einde van het lopende verenigingsjaar en wel vóór 1 november. Bij een opzegging ná 1 november loopt het lidmaatschap door tot het einde van het eerstvolgende verenigingsjaar.

GEBOREN

Jette Engbers Blok,
geboren op 7 november 2025,
dochter van Aline Engbers
en Sjoerd Blok

Wij wensen de trotse ouders
heel veel geluk met hun
nieuwe wereldburger

OVERLEDEN

De heer O.A.M. Langezaal,
overleden op 25 juli 2025

Mevrouw M.E. Tims,
overleden op 6 september 2025

De heer M.A.J. Ober,
overleden op 10 oktober 2025

Wij wensen de nabestaanden
heel veel sterkte bij het verwerken
van dit grote verlies.

DE PUBLICATIE “PERSONALIA”
IS OOK TE LEZEN OP DE
WEBSITE ONDER “VERENIGING”

700 m² watersportplezier aan de Zijlbaan 20 in Leiderdorp

SALE

MEGA KLEDING OUTLET!

Zeilkleding, Casual Kleding,
Schoenen & Laarzen

Stuntprijzen in de winkel
& het Kaag Haven Festival!

sail
specials

Open van maandag t/m zaterdag

M
MAGIC
MARINE

ULTIMATE WARMTH
AND FLEXIBILITY

Stay warm and protected with the Heat Spraytop, the perfect outer layer for those who brave the elements. This spraytop is designed with taped seams to ensure no moisture seeps in, keeping you dry and comfortable no matter the conditions. Made with premium 4-way stretch fabric, it offers unrestricted movement, so you can stay active without compromise. The cozy fleece lining adds a layer of warmth, making this spraytop ideal for cold, wet environments.

- W/P (WATERPROOF): 3,000MM
- MVP(BREATHABLE): 1,700 G/M2/24HR
- FLATLOCK STITCHING
- 4WAY STRETCH
- WATERPROOF TAPED SEAMS
- HIGH NECK WITH ZIPPER

MAGICMARINE.COM

DRIVEN
BY THE
ELEMENTS

CONDUCT

VASTGOED

EXCLUSIEF WONEN EN RECREATIE

KAAG

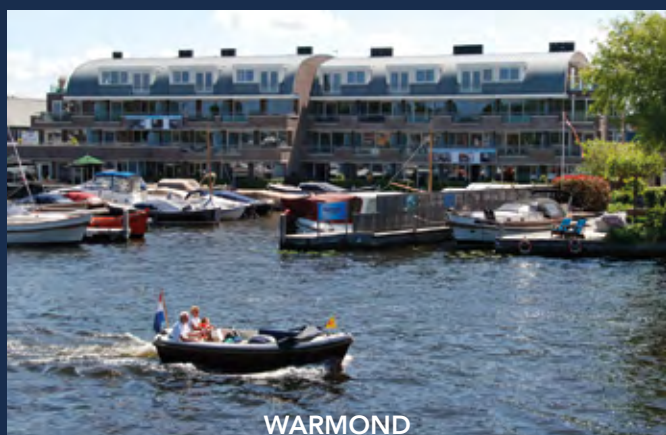
LEIDEN

WARMOND

WARMOND

WARMOND

RIJPWETERING

CONDUCT VASTGOED B.V.
E: info@conductvastgoed.com
W: www.conductvastgoed.com

Herenweg 96
2361 EV WARMOND
T: 071 301 91 21

